Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

COFAT

GIÁ BÁO
Một năm.. 12$00
Sáu tháng. 6,80
Ba tháng.. 3,50
Mỗi số.... 0,04

Lục tỉnh tân văn

Chủ-nhiệm: NGUYỄN-VĂN-CỦA
Báo hữu ích trí tiện trước cho ông Nguyễn-văn-Của
Giữ hết về cho ông Lâm-văn-Ngọ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY
BÁO-QUÁN: 87, Rue Lucien Hamard, 87 — SAIGON
Báy thập tắt: LUCTIEN — Báy thập mỗi: 206

Chủ-nhiệm: LÂM-VĂN-NGỌ
Tổng một cho Bảo-hiểm Pháp-Quốc
CHIFFRES INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
6, Rue Tronchet — PARIS (VIIIe)

NĂM THỨ 28
Số 5152
Ngày thứ bảy
21 Déc. 1935
Ngày 26 tháng 11 (dủ)
NĂM ẤT-HỢI

46236

Cuộc xổ số Đông-Pháp lần nầy Nam-kỳ lại bán vé có kết-quả mỹ-mãn hơn lần trước nữa.

Ngày xổ số là 22 Janvier 1936, tại Saigon đây.

Nhớ mua trước kẻo hết, 60.000 đồng không phải ít.

Tổng-triết-Nguyên lo ngồi không yên

lý đâu dám đánh Thông-châu ?

Nhựt muốn đuổi Tổng ra khỏi Bắc-bình

Thiệt, Nhựt giúp ngầm Ấn-nhứ-Canh

Ấn-nhứ-Canh lập cơ-quan tự-trị ở Kỷ-Đông, chánh phủ Nam-kinh thấy người Nhựt theo giúp cho Ấn nên tức mình mà không biết làm sao.

Nam-kinh bèn thương-lượng với Nhựt lập ra Kỷ-sát chánh-vụ ủy-viên hội, để chủ-trương nền cai-trị Hoa-Bắc. Nhựt chịu, và hứa chừng nào Kỷ-Sát thành lập, thì giải tán ngay cơ-quan Kỷ Đông.

Nay hội Kỷ-Sát đã thành rồi, thế mà người Nhựt làm thinh, Ấn-nhứ-Canh vẫn làm chủ Loan-Đông. Chẳng những vậy thôi, Nhựt còn âm mưu giúp ngầm cho Ấn-nhứ-Canh đem quân bảo-an đánh Bình-Tân nữa.

Vậy là tình-hình Hoa-Bắc rối-rắm như tơ vò.

Tổng-Triết-Nguyên gần bị Nhựt đuổi đi

Bấy lâu nay, quân đội Nhựt tập trung ở phía trong Vạn-Lý trường-thành đông lắm; tin ở Bắc bình nói binh Nhựt tập nập ở Quan nội đông theo đường xe lửa Bắc-ninh, ga nào cũng có binh Nhựt chiếm cứ.

Rồi mới ngày, Nhựt thả máy bay đi dọ thám tỉnh hình quân Tàu.

Bấy giờ Tư-lịnh Nhựt ở Thiên-tân là Đa-điền mới yêu-cầu Tổng-triết-Nguyên phải rút hết binh Tàu ra khỏi Thiên-tân.

Hình như Tổng cự hẳn việc nầy.

Tổng mưu việc đánh Thông-châu (?)

Lại có tin nói Tổng đã bàn với Thương Chấn và việc đem binh đánh Thông-châu.

Người ngoại-quốc kiều ngụ ở Bình-Tân nói rằng tình hình Hoa-Bắc đã nguy đến cực-điểm rồi, không thể nào tránh khỏi họa chiến tranh cho được.

E lòi kẻo tới liệt-cường Âu-Mỹ

Càng dư-luận người ngoại-quốc ở Bình-tân nói việc Ấn-nhứ-Canh bội phản, trung-ương đem binh đánh Thông-châu là việc nhà của nước Tàu.

Luôn dịp việc học-sanh Bắc-bình phản đối, cũng là việc riêng của người ta. Cả đầu không cang-cập đến Nhựt, thế mà Nhựt lại xen vào.

Rồi dây e cho chiến cuộc nầy lôi kéo tới liệt-cường Âu-Mỹ không sai.

Ấn-nhứ-Canh chiếm thành Quân-lương

Ấn-nhứ-Canh đem binh đánh Bình-tân, trong lúc đó Nhựt đem binh tới giữ Thông-châu giùm cho.

Những đội quân bảo an nhập với quân đội Mãn-châu kéo lên Bình tân, đã từ Đường sơn, Lô-đài tới lấy thành Quân-lương rồi.

Thành nầy là thành kế cận với Thiên tân.

Ấn nhứ-Canh phát binh đánh tới như vậy, mà Tổng-triết-Nguyên thì chỉ bàn với tỉnh chớ chưa dám đánh Thông-châu. Bấy nhiêu đó ta đủ biết là Tổng sợ làm mích lòng Nhựt thì nguy.

Học-sanh vẫn còn biểu-tình

Phong-trào học-sanh Tàu bỏ học biểu tình làm dữ là do nhiều duyên-cớ. Một là thấy Nhựt làm ngang, hai là thấy Namkinh chịu chia xẻ đất nước.

Chuyện lập Kỷ sát chánh vụ ủy-viên hội đó, tuy tránh tiếng tự trị, chớ nó là là cơ-quan tự-trị rồi.

Học-sanh Bắc-bình biểu-tình bị bắn chết, bị thương nhiều, nhưng không nao. Tuy Tổng có nán-ni mấy phen, thả mà học sanh vẫn biểu-tình thị oai.

Học sanh ở Thiên tân, Namkinh Quảng châu cũng bắt chước bỏ học biểu-tình, ra đường bỏ-đá đảo Nhựt-bổn.

Nhựt đã phản-đối, yêu-cầu nhà đương-cuộc Tàu giẹp cho yên phong-trào nầy; chưa biết nó ra sao đây.

Con của ai ?

Ở Thudaumôt, người ta có xí được một đứa con gái lối 4 tuổi, hiện nay còn gởi tại nhà Phước Thudaumôt.

Con của ai, hãy đến đó nhìn.

Đám tang của ông Jacques Đô-quang-Trứ

Ông Jacques Đô-quang-Trứ, 63 tuổi, cựu Đốc-phủ sứ thượng hạng, thuở trí từ-đẳng bội-tinh đã thất lộc hôm 15 Décembre 1935 tại biệt xá số 40, đường Testard Saigon.

Đám tang đã cử-hành sớm mai hôm qua. Quan Thống-đốc Namkỳ và các quan viên về Tây-Nam đến đưa đón đông đảo.

Khi hạ quan tài xuống huyệt, quan cựu Đốc phủ Ngu ấn-văn Thâm, hội trưởng Liên-hiệp quan-lại Annam tự-chánh-trí và ông Liêu-quang-Khánh, phó hội trưởng hội Khuyến-học Cantho, đứng ra mỗi vị đọc một bài điếu kể công trình của ông Jacques Đô-quang-Trứ.

Kế đó quan nhì-thân Canthơ, M. Nouailhetas thay mặt cho quan Toàn-quyền, quan Thống đốc Namkỳ, cho hội Liên-hiệp quan lại Pháp và các viên chức Tây-Nam Canthơ đọc bài ai-điếu để tỏ lòng thương tiếc một vị Đốc-phủ sứ đã dày công với chánh-phủ Pháp.

Bài điếu vẫn tắt mà cảm động lắm.

Chúng tôi có lời thành thật chia buồn cùng tang gia và cầu chúc cho linh hồn ông đặng sớm về châu Chúa trên nước Thiên-đàng.

Bợm đàn-bà bị bắt tại trận

Sáng hôm qua, tại Phú-nhuận người ta có bắt đặng một người đàn bà có chửa ăn cắp áo quần.

Dắt về nhà công, thị khai tên Nguyễn-thị-Chín 28 tuổi, quê quán tại Tây ninh đến trú ngụ tại Phú-nhuận.

Nguyễn anh Lê-văn-Bộn hôm ấy có phơi trước nhà quần lành và áo hàng, anh mắc mà nhà có việc chừng trở ra thì đồ đạc phơi biến đâu mất bắt.

Anh Bộn ra đường nhờ người chỉ nên bắt đặng thị Chín, đồ đạc đề trong thùng hương đi.

Hỏi tại sao đi ăn cắp đồ người thị khai vì bị chồng bỏ nên nghèo nàn quá, phải đánh liều lấy đồ về bán nuôi nấng.

Tù vượt ngục bị bắt

Tên Diệt là tội nhơn vượt ngục trốn về ẩn trú tại miền Hậu-giang, đã tụ tập quân bất lương đánh cướp nhiều lần trong mấy tỉnh ấy.

Chính là Diệt đã dẫn đoạt 4 khẩu súng của linh dõn An-thành (Long-xuyên)

Diệt là dâu đảng bọn cướp lợi hại đã bị bắt hôm rồi và nhà chức trách có bắt được một khẩu súng và có nhiều bi đạn.

Đó đảng của nó hết thảy 8 đứa cũng bị tám luôn.

CON NGƯỜI VÔ LƯƠNG TÂM

Chồng cầm dao đâm vợ 5 vít chết tươi

Thì trong số báo hôm qua chúng tôi có đặng tin một vụ đã xảy ra tại làng Phú hữu (Chaudoc) thị Hạnh đánh nhẫn tâm quên nghĩa chiều chăn thuốc chồng bằng miếng ống khói đã nát và nước về chảy ruột. Ái ngờ tin ấy mà không tức giận bỏi hỏi, nguyên rủa con dân bà ác độc kia rồi nay lại có nghe tin rằng tại làng Bình-mỹ (Cần thơ) một người chồng vô lương tâm cầm dao đâm vợ 5 vít mà không gớm tay.

Tên Ngọc với thị Tư kết duyên với nhau đã lâu. Không hiểu trong gia đình ấu hạ có được đầm ấm chăng, nhưng một đêu người ngoại cuộc biết là trước kia thị Tư đau nặng mà tên Ngọc không ngó ngàn tới và đem gởi thị vô chà mẹ vợ lo thuốc men.

Có chồng mà không như chồng, thị Tư đến khi bịnh thuyên giảm nghĩ sao mà quyết định không trở về nhà ở chung chạ với chồng nữa.

Ngọc đến rước thị về thì thị nói nghe cũng phải:

«Tôi đau ốm, mình không nuôi lại gởi về cho mà chạy thuốc men sầu sốc tôi.

Bây giờ tôi mạnh lành, tôi phải ở với mà được đến ơn ấy.»

Ngọc biết ý muốn đoạn tuyệt với mình, và sẵn có tánh hung hăn nên giận lắm bèn trở về nhà mài cái mác thật bén chờ dịp hạ thủ thị Tư.

Đến 8 giờ sớm mai ngày 18 Décembre rồi nhơn lúc mẹ vợ đi khỏi, Ngọc xách dao dẫn nhà kiếm thị Tư.

Thị đang ngồi chỗm hỏm nấu cơm sau nhà bếp.

Ngọc lén lại chụp đầu tóc vợ lật ngửa ra sau rồi cầm mác giơ thẳng tay đâm xuống, vít nào vít nấy cũng sâu.

Thị Tư bị đâm 5 mác, bèn hô-hoán 2 vít, thì bên tay 3 vít, nơi cổ kín 1 vít.

Hung thủ lựa chỗ mà đâm nên thị Tư chỉ la vì hai tiếng rồi chết giấc, máu phun ra có giọt đọng vũng ghê gớm quá.

Người hàng xóm nghe tiếng la như thường chạy qua thấy thảm kịch ấy liền bỏ chạy theo bắt tên Ngọc, kẻ đó nhà cước trách cũng đến nơi.

Một mặt, dắc tên Ngọc giam tại nhà công sở, một mặc cho chờ thị Tư đến nhà thương Cánthơ nhờ quan thầy cứu-cấp.

Đến sáng ngày 19 Décembre, thị Tư chịu không nổi với mấy vít thương rồi, một hơi dài rồi bèn lìa khỏi xác.

Bò con đi lạc

Anh Nguyễn-Tư, lính cơ binh đi R. A. C. đất đứa con 7 tuổi đến nhà-ga Saigon-Trung-kỳ, vì đông người quá nên đứa nhỏ lạt mất.

Đứa nhỏ nầy mặc áo bà ba trắng, quần đội bê-rê, chơn mang dép sân da-lết.

LỄ KỶ-NIỆM TAM-BÁCH CHU-NIÊN

Đảo Antilles và Guyane nhập về Pháp-quốc

Nhơn cuộc lễ tam bách chu niên kỷ niệm sự nhập đảo Antilles và Guyane về nước Pháp, quan Thượng thơ bộ thuộc địa và quan Toàn quyền Đông-pháp có truyền lịnh cho các thuộc địa 3 chức cuộc lễ kỷ niệm sự một lược với chánh quốc để tỏ sự liên lạc với nhau.

Các công sở đều treo cờ trong ngày 28 Décembre và trong các trường công đều có bày cuộc diễn giải về sử ký và địa dư.

Ngày ấy, lúc 8 giờ rưỡi chiều, M. Stoelk giáo sư chánh ngạch nhị đẳng sẽ diễn thuyết tại nhà hát tây Saigon nói về sự thương yêu và dân của quần đảo Antilles và Guyane.

Các viên chức và công chúng nên đến dự thính.

Phụ-nữ A đùm đề quày cơm đội thúng theo chồng ra trận

Từ tám 3 October tới nay, bạn đọc đã nghe bết tin tức về chiến-cuộc Ý-Á mà báo nầy đã phiên-dịch đăng ra.

Trong chiến-trường nầy, nếu quân-lính đánh ông nọ thì ba không phải vào tranh ra đi, mà cũng tỉ nước mình mà chem giết nhau, thì ta không phải ép ý nữa, chỉ phụ-nữ hai bên vẫn có tấm lòng ái-quốc đó.

Phụ nữ Ý khuyến-khích tướng-sĩ, bảo tồ « tấm lòng ái-quốc » bằng việc bỏ zu zi và cho nhận tượng của hoàng-hậu). Còn phụ-nữ Á ái quốc nương vì thủ-thỉ nên theo chồng ra trận để đưa cho nhau, và có khi thay chồng vác súng.

Bình trên đây là một quang-cảnh ở Addis-Abebe, lúc phụ-nữ sửa soạn theo chồng ra trận.

CHUYỆN NGẮN

TU LÀ GÌ ?

Kính tặng THANH-VÂN.

Nếu vì một sự chán đời mà tu, thì sự tu ấy có chân-chánh không ?

∴

— Bạch sư cụ sư cụ có biết tại sao anh Quang nầy, trước khi trộm cướp hung ác mà hôm nay lại thì phật quí ý ?

— Bần đạo, mô Phật, sẽ thuật lại cho thầy nghe.

Sư cụ rasẽ kê miệng hớp chút nước chà thâm giọng. Khách im-lặng nhìn.. dường như cố nhớ từ ý chỉ sư cụ trong câu chuyện.

Sư cụ tuổi độ ngũ tuần, vẻ mặt hiền lành của một nhà tu. Tâm mình khô khan vẫn trong chiếc áo màu nâu cũ kỹ, tay đeo một chiếc vòng, chứng như bằng rễ cây — sẻ đặt chén nước xuống ghế, nhếch một nụ cười, người có nhìn khách.

— Mô Phật ! Bần đạo còn nhớ kỹ lắm... Đêm hôm ấy... à... đêm 20 tháng... 10, một đêm tối mịt... Bấy giờ lối quá canh hai, bần đạo còn đang niệm kinh. Ngoài ra tiếng mõ, chuông và câu tụng của bần đạo thì không còn sự động tịnh gì cả, một bầu không khí im-lặng... mà nơi am-thiền nầy lại càng im-lặng lạnh lùng hơn nữa. Bỗng nhiên bần đạo nghe có tiếng động cánh cửa là sau chùa, hình như có ai xô vào. Bèn ngoài gió thổi vù... liền đạo cũng tưởng là gió mạnh xuyên qua cửa rồi tự nhiên bần đạo cứ tụng niệm.

— Trầm lạy cụ..... cụ làm phước cứu con... Lạy cụ...

Giựt mình tôi ngước mặt nhìn.

Một người dàn ông ở trần, mặc một cái quần vản, đầu vấn khăn tím, á... tay cầm một cái dao phay mắt dính đầy máu, chấp tay, miệng nói rung-rẩy, sụp lạy liên đạo vụt đứng phắt dậy tránh chỗ khác và bảo : Người có việc chi ?

— Trầm lạy cụ cứu giùm con... con sẽ ăn năn sám hối. Số là vợ và con của con đau mà con không có tiền lo thang thuốc. Vay bạc họ bắc lỉnh gi trả ?

Hỏi tiền làm muốn họ không cho. Mua thuốc chịu họ không bán. Thời vận con cùn rồi, cực liều mạng đi ăn trộm. Trầm lạy cụ nghề ăn trộm con dau biết, nên đào hầm xong con chưng vô.... Thì đó ! Có người rình đập con một cây ngay sọ. Máu chảy dầm đề nhưng con rán chạy. Họ còn chưa vừa lòng lại kêu người hàng xóm rượt bắt con. Họ vì cũng bắc tăng thế con chạy vô đây xin lạy cụ cứu giùm....

Động mối thương tâm, bần đạo dẫn người ấy đứng trong phòng. Xong, bần đạo ra gội trước bàn Phật tụng niệm. Bu xin Phật thứ lỗi vì bần đạo che chở một kẻ có tội với xã - hội — kẻ ăn trộm ! !.

Kẻ nầy sau người chạy rán sức và chúa khỏi bắt đạo : ông có thấy ăn trộm chạy đâu không ? Nó lấy đồ nhiều quá. ! Ông thấy chỉ giùm cám ơn. Bần đạo giữ vẻ tự nhiên và trả lời: Bần đạo chẳng thấy ai cả ! « Mô Phật, bần đạo phạm vào tội vọng ngữ thầy ơi ! Nhưng xin Phật thứ lỗng.

Khi mấy người ấy đi rồi, bần đạo dẫn người ấy ra, lấy thuốc cầm máu cứu bần đạo kiếm trên nắm bỏ vào đầu..

Người ấy sụp lạy. Bần đạo vội đỡ dậy và bảo : Người ôi ! Bần đạo chẳng cần thế, chỉ vì cái nghĩa-vụ của kẻ tu nầy mà thôi. Người ôi ! Bây giờ người có biết lỗng người nhem-nhiêm chưa ? Chính cái xã-hội độc ác đã đào tạo nên trộm cướp đó. Thôi người hãy lo làm ăn từ đây và hãy lo tu tâm dưỡng tánh....

Thế rồi năm ngày sau người tìm đến chùa. Thì ra vợ và con người ấy vì đói ! ! vì đau ! mà mỗi mến chết ! ! Người ấy là Quang. Quang đã chán cái xã - hội nhuộc - nhơ, Quang tu....

Khách từ giã ra về, lòng vẫn ngậm ngùi câu chuyện ấy.... Khách lâm hờ đi nghe tiếng chuông ngân, quay cổ nhìn sang chùa. Một ngôi chùa cổn con, núp dưới đàng dương, giờ thật quác quá, như quét những bụi dơ của cải đời nhơ-bẩn, nhường thân ôi ! Quét bao giờ cho sạch ! !

PHƯƠNG-HỒ

Quân A khởi thế công mấy hôm nay, làm các trận địa rúng động

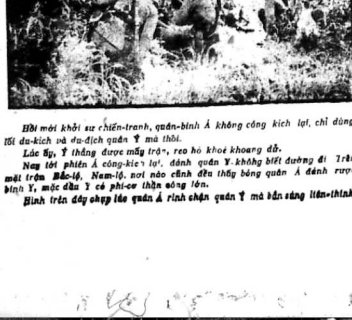

Hồi mới khởi sự chiến-tranh, quân-binh Á không công kích lại, chỉ dùng lối du-kích và du-địch quân Ý mà thôi.

Lúc ấy, Ý thắng được mấy trận, reo hò khoé khoang đỗ.

Nay tới phiên Á công-kích lại, đánh quân Ý, không biết dường đi Trên một trận Bắc-hộ, Nam-hộ, nơi nào cũng đều thắng bằng quân Á đánh rược binh Ý, mặc dầu Ý có phi-cơ thần công lớn.

Binh trên đây chụp lúc quân Á rình chận quân Ý mà bắn súng liên-thinh.

Sổ hội chợ cò bài lao mỗi vé có 2 các.

Bỏ ra hai các để giúp cuộc phước-thiện, may ra trúng xe hơi lồng kiến. Để đi cúng sướng mà bán lại lấy tiền cũng được vài ngàn đồng.

Ngày mở hội là 4 Janvier 1936.

TIN trong nước

Namkỳ

SAIGON

ÔNG GIÁM-ĐỐC SỞ BA-SON BỊ ĂN TRỘM

M. K... giám-đốc sở Ba-son bị ăn trộm vào nhà lấy vài món đồ bằng bạc giá đến 2.000 quan.

Ông có thưa với cò bót quận nhứt.

Nhà chức trách đang làm ăng kết để tìm bắt gian-nhơn.

Nay nhờ có người điểm chỉ rằng hôm sau khi ăn trộm đồ ấy rồi đem cầm cho một tiệm cầm đồ nọ. Chủ tiệm cũng gian tham phá đồ ấy ra để làm cái ô ăn trầu, linh đến xét tiệm và bắt chủ tiệm về bót.

Cả bọn đã giải tòa.

∴

GIADINH

MỘT ĐỨA BÉ TÉ VÕNG GÃY CHƠN

Em Khả-văn-Đực 6 tuổi ở làng Hanh-thông-Xã hôm nọ đang nằm trên võng đưa chơi.

Rủi võng lật, cậu bị quăng xuống đất gãy lọi cái chơn mặt.

Cha mẹ của em Đực liền chở Đực vào nhà thương Giadinh băng bó.

∴

BIENHOA

ÔM GÁI VÀ ĐÁNH NGƯỜI

Đêm 15-12-35 lối 8 giờ tại tên Lâm-văn-Chệt ở làng Bình-chánh thấy mẹ của Võ-thi-Tỏ đi khỏi nên đến nhà trỗ giọng dê xồm.

Thị Tỏ biết Chệt có vợ có con rồi nên đuổi xỏ.

Chệt liệu dùng lời không được nên áp lại ôm thị Tỏ đè xuống ván. thị la làng.

Thiếm dâu của thị Tỏ là Đặng-thị-Cang chạy đến thì Chệt buôn ra chạy. Thị Tỏ nhiều lại bị thoi bầm eon mắt thị Cang nhảo vô bị luôn một cây củi lỏ đầu. Thị Ry 13 tuổi nghe la chạy qua xem cũng bị đánh lãnh một cây củi lỏ đầu nữa.

Hương-chức làng đến bắt hung thủ rồi giải nội vụ ra quận Tân-Uyên-Ba người kia được vào nhà thương băng bó.

TRUNGKY

VIỆC NỐI ĐƯỜNG SẮT QUI-NHƠN NHA-TRANG ĐÃ PHÁ ĐƯỢC KHU NÚI HIỂM TRỞ ĐỂ ĐẶT ĐƯỜNG SẮT

Công cuộc nối con đường sắt Qui-nhơn — Nha-trang tiến hành vẫn được kết quả mỹ-mãn, có thể khánh thành đúng ngày đã dự định.

Ngày 9 Décembre vừa rồi, dân sự đã phá được khu núi hiểm trở Varella, là nơi quan hệ và khó khăn nhứt Khu núi nầy dài tới 1.200

D. P.

MYTHO

CHỒNG CỦA CHỊ CHỒNG CHÉM EM CỦA EM DÂU TRỌNG THƯƠNG

Ngày 19 Décembre rồi vợ Hương-văn-Tỷ ở Tân-phú và em dâu là thị Đất xích mít nhau sao đó mà đâu khẩu nhau kịch-liệt.

Vợ của Tỷ nói động tới ông già của thị Đất nên tên Phó là em của thị Đất nổi giận ra đâu khẩu với vợ của Tỷ nhiều câu thô tục, Tỷ bình vợ nhảy ra mắng vài.

Rốt cuộc Tỷ xách dao chém tên Phó nhiều vít khá nặng, máu chảy cùng mình.

Phó la làng nghe rỏn ốc.

Hương chức chạy đến bắt nội vụ giải về nhà công và cho chở Phó đến nhà thương băng bó.

Vụ nầy đã giải đến quận, rồi quan chủ quận giải ra tòa.

∴

CANTHO

MỘT TRÒ NHỎ TÉ CẦU

Trò Nguyễn-trọng-Liễn, tám tuổi, học ở trường Hậu thạnh-Hưng (Cù-lao-mây) khi tan học về, đi qua một cái cầu bắt ngang qua một cái rạch lớn, cầu bằng ván mà nhiệp giữa lại có mấy miếng cây. Trò Liễn đi đến nhiệp giữa vì hơ hỏng nên trật chưn rớt xuống sông một cái đùng! Trò Liễn đương chới với vì không biết lội, may có tên Trừ bạn của hội-đồng Q... làm việc gần đó ngó thấy nhảy xuống lội ra vớt trò Liễn lên, may chưa uống nước và chẳng bể chi đến thân thể. Người có tánh lẹ làng như tên Trừ thật đáng khen, nếu rủi gặp người nhút nhát dân đã chắt trò Liễn cũng uống một bụng nước.

T.Đ.M.

Bắc-kỳ

VÌ THỨ HỀM NHAU, BỎ THUỐC PHIỆN LẬU VÀO GHE CỦA NGƯỜI RỒI ĐI BÁO ĐOAN

Trần-thị-Nhờ 40 tuổi chủ chiếc thuyền số 1899, vừa có đơn thưa Ng-văn-Nghiêm chủ chiếc thuyền số 171, cùng đậu ở bến sông Cái, về tội sai người bỏ thuốc phiện lậu vào thuyền của thị rồi đi báo nhà Đoan.

Theo lời thị khai thì cách đây 2 tuần lễ, các viên chức nhà Đoan xuống khám chiếc thuyền số 1.899 nhưng không thấy gì, sau lật tấm ván lát thuyền lên thì bắt được một cái lọ con đựng toàn thuốc phiện lậu. Thị Nhờ phải giải về sở Thương-chánh, vẫn một mực kêu oan rằng mình không buôn mà cũng không nghiện cơm đen. Sau thì có nghi cho hai người làm công của Nghiêm là Ng-văn-Kiệm 26 tuổi và Trần-công-Phi 39 tuổi đã làm cái việc gấp lửa bỏ tay người ấy, vì chính hôm các viên-chức nhà Đoan đến.

Kiệm có sang thuyền thị chơi một lúc lâu mới về trước khi xảy ra cuộc khám bắt. Sở dĩ thị nghi cho Kiệm là thủ phạm vì hồi trước chủ hãn là tên Nghiêm dụ thị lấy hắn làm vợ, thị không thuận nên chắc là hắn thù và sai người nhà làm hại thị.

Nhà chuyên-trách mở cuộc điều tra, cho đòi Nghiêm lên hỏi thì y nói rằng thị Nhờ man khai cho y. Nguyên trước kia cả hai người cùng có ở thuyền lên buôn bán trên vùng Chợ-Bờ, chẳng may một lần hai thuyền đụng nhau, cả đôi bên cùng thiệt hại, rồi thị Nhờ trở về Hanoi tự nhiên bỉ các viên-chức nhà Đoan khám bắt thuốc phiện lậu mà nhân cớ ấy nghi cho y là thủ xướng để trả thù.

Tuy vậy, một tên trong bọn Kiệm và Phi có khai một xài đều quan hệ về việc nầy.

Nhà Đoan vẫn biết thị Nhờ bị bắc oan nhưng cứ chiếu lệ kết phạt 8úp, và tha cho thị về để tùy ý muốn thưa bọn kia thì thưa.

D. P

VINHLONG

TÉ CÂY, DAO CẮT CHƠN

Anh Ng-văn-Nhứt trèo lên cây chặt nhánh tàu dừa đỉnh rồi thì quăng con dao xuống đất, lười dao bén nằm ngửa mà anh không hay.

Cây rung, kiến vàng động ổ bu cắn anh Nhứt. Anh liền buông tay nhảy đại xuống đất nhưng rủi sa nhằm lưỡi dao các dức gắn lia bàn chơn một đường thấy gân và xương trắng xát, kế máu phụng ra có vòi.

Nhứt cả nhất về nhà, tối tâm mày mặt rồi chết giấc.

Người nhà liền chở anh đến nhà thương băng bó.

Coi tiếp trương sau.

Tại sao nên dùng Savon VIỆT-NAM?

Hãng savon Việt-Nam ra đời đã được ba năm, công chúng đều nhận thứ savon Việt-Nam tốt hơn các thứ savon khác của An-nam làm ra. Nhiều người nói rằng savon Việt-Nam còn tốt hơn savon Marseille là khác. Từ hai năm nay savon Việt-Nam đem qua bên Tàu bán thì ở bên Tàu ai ai cũng gọi savon Việt-nam là tốt hơn các thứ savon khác ở bển. Lòng nầy savon Việt-Nam lại bán qua nhiều thuộc địa Pháp như Madagascar và Réunion và ai nấy đều hoan nghinh savon Việt-Nam. Tại sao mà savon Việt-Nam tốt như vậy? Ấy là tại mấy cớ sau nầy:

1° — Hãng savon Việt-Nam dùng toàn đồ thượng phẩm mà nấu savon như dầu, tăcr, vân vân.

2° — Savon Việt-Nam phải nấu một tuần lễ mới thành savon và khi nấu rồi lọc lại lấy savon tinh ra (savon épuré) nên trong savon không còn tách (vật soude caustique) nó làm hư y phục, vàng y phục.

3° — Thợ savon Việt-Nam toàn là người có học sách nấu bên Marseille.

4° — Savon Việt-Nam nấu rồi để lâu mới bán, nên savon thiệt cứng, giặt ít hao, còn mỏng cũng dùng được.

Tại những cớ nầy mà savon Việt-Nam tốt hơn các thứ savon khác.

Savon Việt-Nam nấu công phu chiếu nên mới thành vật tốt, không phải như nhiều thiệu chỉ lấy dầu dừa với rách phủy ra chưng một giờ thành savon rồi đem ra bán rẻ lại nói rằng cũng tốt như savon Việt-Nam.

Phải coi chừng savon nồng nầy, vì giặt nó hay ăn tay và hư y phục gặt nó nhớt tay và thứ nhứt là savon nầy hao hơn savon Việt-Nam nhiều lắm.

Xin đồng-bào có mua savon thì kiếm cho được savon Việt-Nam mà mua vì là một vật qui báu của nước nhà. Phải coi cho rõ chữ-ngữ và chữ tàu để hiệu savon Việt-Nam và có bảnh mỹ nữ Việt-Nam rõ ràng.

Hãng savon Việt-Nam dùng trên 350 thầy thợ, các ngài dùng savon Việt-Nam là giúp ích cho đồng-bào đó.

Giá savon Việt-Nam cũng rẻ như mấy thứ khác, không mắc hơn mà lại ích lợi cho các ngài.

Nay kính cáo

Chủ hãng savon VIỆT-NAM

HỎI MUA CHỖ NÀO CŨNG CÓ

RƯỢU "DUBONNET"

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN

Compagnie Optorg — ROBIN

Đá gà! Đá gà!

Tại Hội Chợ Cô Bắc Lao, đầu tháng tới đây, ngoài các cuộc vui đá kể trước, lại có một cuộc đá gà rất lý thú kịch liệt.

Gà của có, gà chưn trơn có. Mỗi ngày khởi sự cấp độ từ tám giờ sáng, đá rút đến sáu giờ chiều

Vậy trong Lục Châu, những ai mộ điệu đá gà xin đem tên Hội Chợ trước thử tài gà mình lấy tiếng, sau giúp vui làm nghĩa.

Hội lập ra hai trường gà gao cho ông Hội đồng Ngô-tấn Hoài đứng chủ trương. Công cuộc sắp đặt rất có lớp lang tề chỉnh.

Chủ gà và người cho nước vô cửa khỏi phải trả tiền, nhưng phải đăng tên ở Hội quán, số 76 - Đường Espagne trước ngày khai mạc.

Có đều nầy cũng nên cho các chủ gà hay dặng vững lòng, là lần nầy hội đã có được phép của Chánh phủ cho lập trường gà đăng hoàn từ tế, chớ không phải như kỳ trước để phải sinh sự lôi thôi đâu.

Nếu có đều gì thì Hội sẽ chịu trách nhiệm.

Một dịp vui, một cuộc chơi ít có. Vậy những chủ gà chớ bỏ qua:

Những người mộ điệu hãy tựu đến cho đông:

Một cơ hội may mắn ít có

Nhơn dịp Chánh phủ bỏ thuế rượu trắng và hạ giá thuế nhập cảng nhiều thứ thuốc bắc. NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG chúng tôi cũng vì sự ích-lợi cho các thân chủ thích dùng ba thứ thuốc rượu:

1° — Vệ sanh dược tửu,

2° — Khử-phong bá-bổ dược tửu,

3° — Phong-thấp trật-đả dược tửu,

Nên chúng tôi hạ giá rất nhẹ như dưới đây:

1° — Vệ sanh dược tửu:

Ve lớn khi trước bán... 1$20, bây giờ còn... 1$00

Ve nhỏ — 0.25 — 0.20

2° — Khử-phong bá-bổ dược tửu:

Ve lớn khi trước bán... 0$80, bây giờ còn .. 0.60

Ve nhỏ — 0.40 — 0.30

3° — Phong-thấp trật-đả dược tửu:

Ve lớn khi trước bán.... 0$80, bây giờ còn.. 0$60

Ve nhỏ — 0.40 — 0.30

Ba thứ thuốc rượu nầy, bổn đường bào chế theo phép y học rất kỹ càng. Hễ uống vào thì thấy công hiệu mau mắn lẹ làn lắm. Ai ai có uống rồi cũng đều công nhận là hay hơn các thứ rượu thuốc của hiệu khác bá bộ.

Thiết tưởng của qui mà giá lại rẻ, thì qui ông qui bà cũng nên mua để sẵn trong nhà mà dùng, hoặc đem ra dải khách càng tốt vậy.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

47, Rue de Canton, 47 -:- CHOLON

Samedi 21-12-35 — TIỂU-THUYẾT số 192

江湖劍俠傳

Giang hồ kiếm hiệp

火燒紅蓮寺

Hỏa thiêu Hồng-liên tự

Nguyễn-Chánh-Sắt : dịch thuật

Hồi thứ hai mươi hai

Hương-sơn Thánh vợ chồng bảy cuộc trở,
Thôn-học-Cửu Tiên-sanh bỏi quê hay.

(Tiếp theo)

Lý-hữu-Thuận liền vỗ ngực mà nói rằng: « Tiên-sanh cứ nơi tôi đây, nhưng Tiên-sanh phải nói cho ra cái cách của Tiên-sanh sẽ làm thế nào cho tôi minh bạch, thì tôi mới có thể hiệu triệt hết thảy anh em thiệt chẳng khó gì. »

Vạn-thanh-Hòa gật đầu nói: « Vậy thì tôi mai lão-huynh đến đây một mình, tôi sẽ nói hết cho mà nghe. Nhưng lão huynh phải nhớ, không nên đi qua hướng đông-nam đa nhé! Bây giờ trời cũng gần muốn sáng, mà chỗ nầy lại chật hẹp lắm, hễ trời sáng ra thì học-trò đến học, nếu chúng nó thấy mấy anh em đây thì ắt là bất tiện lắm. »

Vừa nói vừa đứng dậy chấp tay đối với mỗi người mà nói rằng: « Đã là người một nhà rồi, chẳng còn làm màu mè gì nữa, trời cũng đã hết mưa rồi. tôi chẳng cầm mấy anh ngồi lâu làm chi cho hư việc. »

Bọn chúng đều đứng dậy tạ ơn, Lý-hữu-Thuận lại lấy ra một gói bạc, hai tay dâng cho Vạn thanh-Hòa mà nói rằng: « Nầy là vật hèn chút đỉnh, bởi lòng thành thật của anh tôi, xin Tiên-sanh chớ hềm nhiều ít, hãy vui lòng thâu nạp, để lấy tình nhau vậy. »

Vạn-thanh-Hòa cũng chẳng dùng dằng từ chối gì, cứ việc ngửa tay thọ lãnh.

Rồi đó Lý Hữu-Thuận bèn dẫn một lũ kẻ cướp, ra khỏi nhà Vạn thanh Hòa, thừa lúc trời còn chưa sáng, mau đem nhau trở về sào-huyệt (ổ hang).

Nguyên sào huyệt của bọn nầy ở về một dãy núi nơi phía đông nam phủ Thuận-Đức. Trong dãy núi ấy có mấy chục cái nhà, đều là bổ-hạ của Lý-hữu-Thuận tổ chức mà lập ra, mà cũng chẳng phải của người có quan-hệ với Lý-hữu Thuận tổ-chức.

Dương lúc Lý-hữu-Thuận còn chưa nổi danh, thì mấy chỗ sào-huyệt ấy vẫn đã có sẵn trước rồi; cũng thường đánh cướp người ta, không phải Lý-hữu-Thuận đứng làm Thủ-lãnh, bọn ấy đi cướp được tài-vật đem về, trong việc chia chát với nhau, thường hay có điều lộn-xộn. Cho nên bọn chúng muốn kết làm đoàn-thể lớn, phải chọn người cho có thinh danh lớn, văn hay võ giỏi, cho có đủ tư-cách thì mới công cử lên làm chức Thủ-lãnh.

Mà hễ làm Thủ-lãnh rồi thì hưởng được cái quyền-lợi thứ nhứt hơn hết. Ngoài ra việc chia của, Thủ-lãnh lại còn được cái quyền-hạng rất xứng đáng. Trong lúc đi đánh cướp cũng bắt tất là phải có viên Thủ-lãnh đi theo. Chỉ có lúc cướp được tiền của đem về, nếu không có một viên Thủ lãnh cho thật công bình, thì chẳng có ai mà chịa chác cho được. Dầu có người nào miễn cưỡng đứng ra chia chác cho đồng đều, mà bọn chúng cũng không chịu phục.

Mỗi khi Lý-hữu-Thuận sai người đi dọ thám được chỗ nào có giá-trị xứng đáng rồi thì mình ra lịnh triệu tập lại hết. Hoặc Lý-hữu-Thuận đích thân xuất-lãnh, hoặc sai người khác suất-lãnh, kéo đi đánh cướp, lấy được tài-vật tiền bạc đem về, thì đó cơ Lý hữu-Thuận chủ trì, chẳng có một ai dám nói tiếng chi hết cả.

Những sào huyệt như vậy, về phần Lý-hữu-Thuận thống hạt, có hơn mười mấy chỗ; nhưng mười mấy chỗ sào-huyệt ấy, không phải của Lý-hữu-Thuận tổ chức mà lập ra, mà cũng chẳng phải của người có quan-hệ với Lý-hữu Thuận tổ-chức.

(*Còn nữa*)

SỮA NƯỚC TƯƠI

NESTLÉ

HIỆU

CON CHIM

Là thứ sữa rất trong sạch, rất bổ dưỡng, dễ tiêu hóa, lúc nào dùng cũng tốt.

Thứ sữa nầy quả nhiên là đã có tiếng khắp hoàn-cầu.

Parfums Forvil
et
Dentifrices du Docteur PIERRE

Dầu thơm
phấn thơm
dầu xức tóc
Crème
Brillantine

6 FLEURS

Savons thơm
rửa mặt
đánh răng
nước súc miệng

Đại-lý độc-quyền
C. HUCHET
Indochine — Import
40-46, Rue Pellerin-SAIGON

CLINIQUE MÉDICALE
Góc đường Mayer và Albert 1er, tại DAKAO (Saigon)
Téléphone: n° 255

DOCTEUR **PHAN-TẤN-THIỆT**

Ex-assistant en dermato-syphiligraphie à l'hôpital St-Louis Paris
Ancien médecin attaché aux services de Darsonvalisation créés par le Ministère de l'hygiène pour la lutte antivénérienne

Có phòng nuôi bịnh giá rẻ và phòng thương hạng mát mẻ êm tịnh. Có nơi để thử máu, đàm, nước tiểu, nước ỉa, một vi-trùng bằng kiểu kiểu-vi... Có chỗ riêng để rọi điện (radio diagnostic) và để chiếu bịnh bằng quang tuyến (darsonvalisation, ondes courtes) Trị các chứng bịnh và chuyên-trị các chứng bịnh đờn-bà, bịnh lậu gần đau mương, bịnh hoa-liễu kinh-niên.

Xe hơi mới giá 0$20

Ai muốn trúng số độc đắc lãnh 1 chiếc xe hơi mới và nhiều số lãnh máy may, xe máy dầu xe máy đạp v... v...
Hãy mua số **TOMBOLA** của hội chợ có bài lao.
Mỗi số giá.. 0$20

Đổi chỗ ở

Kính cho anh em thân chủ được rõ tiệm thuốc **TẠO-BỨC-DƯỠNG** của ông Phạm tuấn-Lương trước nầy ở tại đường Espagne số 228. Nay đã dời về đường lớn Lord Kitchner số 28, tọa đành là đường Cầu-muối gần công-xi hoa Saigon

PHÒNG KHÁM BỊNH
50, đường Aviateur Garros -:- SAIGON

HOÀNG PHÒ
Ancien Médecin-Chef des Hôpitaux provinciaux de l'Annam depuis 1919

Trong mười sáu năm nay đã từng làm *Chánh Y-Sĩ* (Médecin Chef) coi Sở Y-Tế trong nhiều tỉnh ở Trung-kỳ (*Sông-Cầu, Bellevue-Dalat, Quảng-Ngãi, và Pleiku*).
Trị các thứ bịnh nội khoa và ngoại khoa và nhứt là:
Bịnh đau mắt và sanh sản khó khăn
Có mổ xẻ và có máy tìm vi trùng

GIỜ KHÁM BỊNH
SỚM MAI: Từ 7 giờ đến 12 giờ
CHIỀU: Từ 3 giờ đến 6 giờ

KIỂM-LÂM hạt BIENHOA

Nam-kỳ Thuộc-địa Langsa
KIỂM-LÂM SỞ
Năm 1936

LỜI RAO

Đấu giá, bằng cách làm đơn bỏ vào bao thơ dán lại, đặng bán những rừng cùi tọa lạc tại tỉnh Biênhòa

Cho thiên hạ đặng hay rằng, mỗi buổi, 8 giờ ban mai, Tòa-Bố Biênhòa sẽ thâu đơn cho đến ngày mồng 4 tháng hai Langsa, năm 1936, những đơn xin bằng cách bỏ vào bao thơ dán lại, về việc Nhà-nước bán cây cùi trong năm 1936, tại tỉnh Biênhòa kể ra sau đây:

Phòng việc đấu giá sẽ lập ra do Quan thay mặt cho Quan Thống-đốc Nam-kỳ làm Chánh Hội-Trưởng, Quan thay mặt cho Quan Chánh-Sở Kiểm-Lâm Nam-kỳ, Quan thay mặt cho Quan Kho-bạc Nam-kỳ, làm thuộc viên.

Thơ từ về việc đấu giá sẽ xét coi nội trong ngày ấy lối 8 giờ ban mai.

Đơn xin đấu giá thì không được dưới một phần trăm của giá định về mỗi Cúp. Những số lẻ phần trăm không kể.

Những cúp sẽ bán kể ra dưới đây:

KHOẢN thứ	SỐ THUỘC VỀ Rừng cấm	Lô thứ	Cúp số	ĐẠT THÀNH phỏng ước	Cùi đốn được định chừng (thước cùi)	Ra giá bán mỗi (thước cùi)	Tiền thế chưng tạm (bạc)	Tiền trễ chưng thiệt thọ (quan)	CỘT HỜ
				ha a ca	st.				
1	8	I	19	16, 20, 00	1500	0 $ 22	19 $ 00	190 f. 00	Hết thảy những cây mà Nhà-nước cho phép đốn thì phải trả tiền thuế, định theo lời-nghị ban hành, lúc đo cây.
2	8	III	13	35, 55, 00	4200	0 20	46, 00	460, 00	
3	8	III	14	36, 62, 40	3700	0 20	39, 00	390, 00	
4	8	IV	4	26, 06, 50	3200	0 20	36, 00	360, 00	
5	8	IV	5	28, 31, 25	2200	0 20	24, 00	240, 00	
6	8	V	8	33, 30, 00	1600	0 18	19, 00	190, 00	
7	8	V	9	31, 28, 75	1600	0 18	17, 00	170, 00	
8	8	VI	10	31, 85, 00	1000	0 10	8, 00	80, 00	
9	8	IX	12	37, 88, 62	2720	0 10	19, 00	190, 00	
10	8	XI	12	51, 71, 00	4500	0 20	47, 00	470, 00	
11	227	I	2	15, 43, 25	2000	0 25	29, 00	290, 00	
12	227	I	3	15, 50, 24	2300	0 29	36, 00	360, 00	
13	227	II	2	13, 77, 18	1800	0 25	27, 00	270, 00	
14	227	IV	10	12, 14, 10	1500	0 25	21, 00	210, 00	
15	227	IV	11	12, 07, 00	1800	0 25	25, 00	250, 00	
16	227	VI	10	11, 73, 00	1800	0 23	23, 00	230, 00	
17	227	VI	11	11, 72, 50	1500	0 22	19, 00	190, 00	
18	229	Unique	14	7, 73, 05	620	0 20	8, 00	80, 00	
19	229	Unique	15	6, 99, 56	700	0 20	9, 00	90, 00	
20	241	II	13	22, 45, 20	2000	0 10	12, 00	120, 00	
21	241	II	14	23, 26, 83	2000	0 10	12, 00	120, 00	
22	259	I	18	7, 91, 81	700	0 18	9, 00	90, 00	
23	259	II	18	7, 83, 90	700	0 18	9, 00	90, 00	
24	260	I	3	18, 37, 00	1300	0 30	25, 00	250, 00	
25	327	II	18	12, 71, 70	1300	0 25	22, 00	220, 00	
26	327	III	18	13, 37, 63	1500	0 25	25, 00	250, 00	
27	371	I	14	17, 83, 25	1430	0 20	16, 00	160, 00	
28	371	I	15	18, 25, 00	1900	0 20	21, 00	210, 00	
29	371	II	15	21, 62, 50	1800	0 20	20, 00	200, 00	
30	371	III	14	22, 75, 00	2050	0 20	22, 00	220, 00	
31	371	III	15	22, 31, 75	2000	0 20	22, 00	220, 00	
32	409	I	13	47, 30, 25	4500	0 10	25, 00	250, 00	
33	409	I	14	52, 54, 95	5000	0 10	28, 00	280, 00	

Người nào muốn đấu giá một Cúp hay là nhiều Cúp, thì phải làm đơn có dán con niêm gởi cho quan Chánh Hội-Trưởng phòng đấu giá. Đơn ấy phải ghiêm theo mẫu tờ kiết nhận rằng người ấy đủ sức đấu giá, của quan Tham-Biện sở tại của mình chứng cho.

Còn tiền thế chưng tạm đã định theo trong tờ yết thị nầy, thì nạp trước ngày đấu giá. Người nào được phép dự vào cuộc đấu giá là khi nào trước khi khai hội, người ấy trình cai biên lai chứng rằng mình có nạp tiền thế chưng tạm ấy rồi.

Những điều lệ riêng và những khoản chỉ giải rành rẻ về việc: koai pia rừng cấm đã có biên vào trong cuốn điều lệ buộc người đấu giá, do theo nghị-định ngày 21 tháng ba Langsa, năm 1930, để tại phòng 4 dinh Hiệp-Lý Nam-kỳ Soái-phủ, tại Tòa-Bố tỉnh Biênhòa và nơi sở Kiểm-Lâm Chánh ở Saigon cho những ai muốn coi thì coi.

Mỗi cái đơn xin đấu giá bỏ vào bao thơ dán lại, thì phía ngoài không được đề coi cả, chỉ phải biên giờ, ngày và chỗ đấu giá lại viết thêm cho chắc chắn cúp số mấy hay là khoản số mấy đã định theo trong lời rao nầy.

Cái *bao thơ thứ nhứt* ấy phải bỏ vào trong một cái *bao thơ thứ nhì*, ngoài bao thứ nhì thì chỉ đề bao *gởi* cho quan Chánh Hội-Trưởng phòng đấu giá mà thôi.

Nếu ai muốn đấu giá nhiều cúp thì phải làm riêng mỗi cúp một cái đơn.

Thơ ấy dán lại, được phép đem đến đưa cho quan Chánh Hội-Trưởng phòng đấu giá tại Biênhòa và xin *biên lai*, hay là gởi tại Nhà Dây thép, *theo cách gởi thơ lấy biên lai*; những thơ ấy phải đến tại phòng việc Tòa-Bố Biênhòa ngày mồng 3 tháng hai Langsa, năm 1936 là trễ hơn hết.

Saigon, ngày 30 tháng 11 Langsa năm 1935.
Quan Chánh sở Kiểm-Lâm Nam-kỳ,
Ký tên: CAZALE

(*MODÈLE DE SOUMISSION*) *kiểu đơn xin đấu giá*
(*Ecrite en français sur papier timbré, sous double enveloppe*)
(Viết chữ Langsa. Đơn phải gắn con niêm bỏ vào 2 bao thơ như đã nói trên đây)

Je soussigné (nom et prénom).....profession.....de nationalité.....en résidence au village de.....Canton de .....Province de .....carte d'impôt n° .....m'oblige et m'engage par la présente soumission à exploiter la coupe n° ....., série n° ....., Réserve n° .....afférente à l'exercice 1936, en me conformant aux clauses du Cahier des Charges joint à l'arrêté du 21 Mars 1930 et aux clauses et conditions particulières de la vente dont je déclare avoir pris connaissance.

J'offre de payer la somme de.....(en chiffres et en toutes lettres) par stère de bois de feu.

A....., le.....

Signature),

HÃNG BẢO-KÊ
HIỆU
LA PROVIDENCE ET L'INDUSTRIELLE DU NORD
Ông BOY-LANDRY
Làm Đại-lý — 17, Place du Théâtre, 17 — Saigon

Hãng Bảo-kê nầy chuyên lo bảo-kê cho những xe-hơi, nhà cửa, phố và hàng-hóa cho anh em. Những người ở Saigon, Chợlớn hoặc ở trong Lục-tỉnh mà chịu bảo-kê với hãng nầy, nếu gặp lúc rủi ro hư hại việc gì, thì hãng sẽ bồi thường một cách rất mau lẹ vô cùng. Xin anh em lưu-ý.

TẠI LONGXUYÊN-VILLE

PHÒNG KHÁN BỊNH

Của Y-Khoa Tân-sĩ *Hồ-kim-Ngọc* đã mở tại Châu-thành Longxuyên nơi nhà M. Nguyễn-công-Hầu, gần Công sở Quản-đồng, làng Mỹ-phước.

NỖI LÒNG

của NGỌC-TÂM.

Kiều-Nga ôi! có lẽ vào độ mùa đông năm ngoái, một đêm mưa gió sụt sùi, anh ngồi tựa cửa, thơ thẩn nhìn ra vườn-cảnh: những khóm cúc - bồng, lan - huệ, cẩm-chướng, mẫu - đơn, xơ - xác ủa-xâu, chen-chúc dầy-xô, theo ngọn cuồng phong vi-vút thổi ngan mà rơi bời rơi - rụng xuống mặt đất đầm bùn lấy... Anh bắt giác tự-cảm thấy mình bơ-vơ trơ-trọi với tháng năm qua, như chim lạo đàn gọi bạn trong đêm sương - mù tâm-tối, dù anh được phần-phước sống êm-đềm trong cảnh yên-lành dầy đủ, thừa bạc-tiền, nhiều danh-vọng, bên cạnh được người nội-trợ thông minh thức - thời, có học vấn, có nết-na, biết mềm mông chiều chuộng anh, biết thương-yêu thủ-phụng anh, ngoan - ngoãn, khôn-lanh, nhanh-nhẹn như đứa em ngây-thơ mãng sữa để dạy, dễ răn... Rồi cái vết thương lòng mà từ lâu thời gian, cảnh ngộ đã đùn-ơn điều chữa, hàn-kín giùm anh, bỗng dưng nức nở vỡ tung ra... Anh đau đớn, anh khổ sở vì trăm - ngàn anh buồn tưởng chạnh nhớ những ngày qua, những ngày rực rỡ, nao - nức của thi-xuân mà chóng mau tàn mất như bào-ảnh, như mây trôi về cõi xa - xăm thăm-thẳm của cơ-tạo... , không còn bao giờ trở lại trong đời anh nữa...

Kiều-Nga ôi! chắc hẳn em còn nhớ, còn nhớ mãi quãng đời ký-vãng của hai ta, quãng đời má hai ta như đôi chim linh - phượng, vui vẻ chắp cánh bay đi, bay đi khắp cả bầu-trời man-mác bao la để riêng hưởng những cái hương - vị nồng-nàn, êm-dịu, đằm thắm của ái-tình, của sự yêu-thương chơn thực... Quãng đời ấy, — Kiều - Nga còn nhớ không!— Anh thường nắm tay em rảo bước dạo chơi trên những con đường có hoa tươi bóng mát, xa chốn nhiệt náo phiền ba, lỗ lãn những việc cấu xé tranh-giành, cực lòng mệt trí để mưu cầu sự đài các phong-lưu, đặng cùng ym - lặng mơ - màng thưởng - thức những vẻ thanh-thú tận-kỳ của buổi chiều tà tỉnh mịch mà ánh dư-quang từ từ trốn tránh, ẩn núp, khuất sụt sau dải núi chẳn chịt những cây xanh... Quãng đời ấy, anh cũng em thường mượn con thuyền nho - nhỏ, thả trôi theo dòng sông, bập bềnh lênh-đênh vi cơn gió thoảng, mặt nước giợn sóng lăn-tăn... Bên bờ, có cây lau-lách, nhượm ánh trăng rằm tròn-trinh xinh-tươi như vì cặp uyên-ương nặng tình lưu-luyến yêu dương, đưa nhau rủng mình cười reo giỡn hớt... Mơ-mộng, hai ta đưa thả cả đôi quả-tim son trẻ, rạo rực, ngập tràng những nỗi ân-yêm ái - ân, tự do phiêu - lãng chu - du ở cõi mong-lung huyền - bí, dầy dẫy cỏ lạ hoa thơm...

Kiều-Nga ơi! Chẳng biết sao dưới ánh bạc-phau của nàng Tố-nữ, dong-nhan yêu-kiều diễm-lệ của em càng thêm yêu - kiều diễm - lệ: gương mặt em, đôi mắt em, mỗi nét còn con của em dều có ngụ lắm vẻ mỹ-miều xinh lịch hơn thường bữa bội phần. Má nhứt là trên cặp môi hồng đỏ không chút son-tô của em lại thỉnh thoảng nở ra một nụ cười, một nụ tình-tứ thiết-tha, dễ say sưa đề đắm đuối... Em đẹp lạ, một cái đẹp lộng lẫy, mê mệt, ru hồn, em đẹp như một tiên-nga trên cung Giao tuyệt mỹ... Anh bỗi hỗi thổn-thức... Rồi nhẹ nhàn anh buông tay ôm lấy em để vào lòng mê mẩn. châm-chú ngắm em như ngắm một bức tranh tuyệt-tác. Má em Kiều-Nga ạ! Anh chắc hẳn trong phút thần-hồn anh phất phưởng vật vờ ở giữa bầu không-khí lặng-lẽ của buổi xuân tình, đôi mắt anh em còn nhớ không, hàm súc biết bao là ý nghĩa trung thành kính trọng, trung-thành kính trọng em như một tín-đồ chân-thành hình hương, thờ phụng một bụt tiên thần... Rồi không hiểu sao anh lại kể môi se-sẻ để trên má non - nõn trắng trong, mát dịu, mịn-màng của em một cái hôn, một cái hôn đầu-tiên ấm-áp mà bất-dong bất diệt...

Cuộc đời đôi ta, cứ thế êm-đềm trôi như một dòng nước của con sông mà hai bên bờ đủ trăm-ngàn thức-hoa xinh xắn tốt tươi, đua nhau phô-thắm khoe xinh, sắc-sụa, ngạt - ngào hương vị.., tưng - bừng rộn rịp tiếng chim ca giỏi hát dưới ánh mùa xuân rực rỡ.. Đời ta yêu nhau, thương nhau tha thiết, nồng - nàn, yêu thương nhau cho đến nỗi quyết hẳn rằng đời Kiều-Nga mất anh, thì Kiều-Nga không sống được, mà đời anh xa Kiều-Nga thì đời anh chỉ là một cuộc lữ-hành vô-thi-vị, vô ý nghĩa, một kiếp sống thừa-thải, buồn tanh, không thanh - sắc, anh sẽ chết mòn chết mỏi, chết lụng chết lẵn vì bịnh nhớ nhung em, tưởng vọng em, hình dung em mà không được gần gũi, chung hợp với em!

(*Còn nữa*).

GIA-CHÁNH

Cùng em Ngọc-Lan,

Chị vừa mới tiếp được thơ của em gởi lên nói rằng chủ thiếm dạy em viết thơ cậy chị mua giùm ít đồng bạc mấm lóc và ít đồng bạc mấm ruột; vì chủ thiếm thượng nghe người ta nói mấm Châudốc là ngon hơn hết. Nên chị phải lo đi mua gởi xuống cho em, nhưng em phải coi mà nhận lại cho sát sao kẻo lường và gởi cho chật; rồi nấu nước muối để nguội đổ cho thiệt ngập, chớ đừng để cạn nước thì mấm phải hư, vì phải gài nhận, phải làm ngay đi bây giờ, chớ đừng để lâu nỏ hỏi không thì đừng không được đa em.

Sẵn dịp nầy, để chị chỉ thêm cho hết các cách trộn xà-lách (salade) cho em, rồi chỉ sẽ chỉ luôn cho em một cách làm mấm lóc kiểu mới, em nên coi đó mà làm theo; ấy cũng là một nghề trong việc nữ-công, em chớ nên khinh rẻ.

Phép nấu Thực-địa

Phải mua thứ địa lớn củ lối 6 củ 1 cân (mua một yên chừng 6$ hoặc 7$00)

Trước hết phải rửa nước lạnh cho sạch buội đất, kế đó phải nấu nước nóng đổ địa vào ngâm chừng một giờ, rồi phải rửa lại cho thiệt sạch (rửa vài lần nước lạnh) Lối 3 giờ chiều lót vỉ trong trả, sắp địa vào cho dẻ dặc, rồi đổ 6 litres rượu vào và vài ba litres nước cho ngập địa, rồi còn phải dằng trên nắp cho nặng, kẻo hơi rượu lừng lên đội nắp. Nấu phải coi chừng lửa, để riu riu tốt hơn là chụm hoả hào mau cạn không tốt. Nấu chừng nào nó rặt xuống còn chừng nửa tô nước thì nhắc xuống, để ỷ vậy trong nồi.

Sáng mai mới vớt ra để rổ rồi phơi nắng (phơi trong sja) phơi tới 3 giờ chiều, sắp vỏ trả *chế rượu nấu lại như trước.*

Nấu như vậy lối 4, 5 lần, xé củ địa ra coi rong ruột nó cho thiệt đen thì là vừa; như nó còn hơi vàng vàng thì phải nấu nữa, hoặc 1 lần, hoặc 2 lần, chừng nào trong ruột nó cho thiệt đen là được.

Còn cái nước rặt lại mỗi lần nấu còn chừng nửa tô mà mình chắc ra đó, bây giờ đổ chung lại chế vô chừng 1 cắt rượu nấu lại như trước.

Sấy lấy lượng cho sạch, rồi vô ve để dành, còn cái bợn mình lược ra đó thì lấy muỗng đánh cho nhừ, rồi trúc vô ve khác để dành đó, phòng khi sắc thuốc thang (nhâm thang thuốc có địa) thuốc gần tới đỗ vô một muỗng mà sắc với thuốc; hoặc để dành làm tễ cũng được.

Còn nước trược làm cao đó, sau mình tán chừng một chỉ sâm, một chỉ quế, hòa với hai muỗng cao địa đó, trộn lại *mà uống tốt lắm, bổ lắm.*

Còn địa nấu rồi đó, phải để ra sja phơi ba bốn nắng đâu, tối đem vô để ỷ trong sja vậy, đặy giấy nhựt trình mà che buội-bậm vậy thôi, khoan vỏ khạp đã, chừng thiệt khô rồi sẽ sắp vỏ khạp đậy nắp lại cho kín, cứ mỗi ngày mỏi phơi luôn luôn cho được nửa tháng hai mươi ngày rồi đậy cho kín.

Nhưng hễ mỗi một tháng phơi nó chừng vài ba nắng cho nó khỏi mốc, nếu có mốc phải rửa bằng rượu rồi phơi cho khô lại.

B. N,

Đậu hột ăn xá-lách

(*Salade de Haricots secs*)

Đậu trắng hột khô, bỏ vào nước lạnh ngâm trước vài ba giờ, rồi bỏ vào cái sàn luộc trước đi cho thiệt chín. trúc ra cho ráo nước, rồi để vào chậu salade; sau xắt một vài cái trứng gà luộc chín sẵn, một củ hành tây cũng xắt mỏng ra, ít lá persil băm nhỏ, rắc muối tiêu, chế giấm, trộn cho đều rồi dọn lên ăn

Dậu lăn-ti ăn xá-lách

(*Salade de lentilles*)

Thứ đậu nầy cũng ngâm nước trước rồi luộc cho thiệt chín, cách trộn và cách ăn cũng như xá - lách đậu trắng vừa mới nói trên.

Các thứ rau đậu ăn xá - lách

(*Salade de légumes*)

Lựa vài củ khoai tây, một vài củ cải rốt, một củ betterave, tục quen kêu là củ giền đỏ; một mớ đậu non, (haricots verts) hay là đậu petit pois non để nguyên trái, một vài cái trứng gà, luộc hết cho chín (đậu phải luộc riêng ra) đậu chín rồi vớt ra cho ráo nước, bỏ vào chậu xá-lách. Còn khoai cải-rốt củ giền-đỏ và trứng gà, đều lột vỏ hết, rồi xắt ra từ khoanh mỏng mỏng, bỏ chung hết vào chậu xắt một củ hành tây, băm ít lá persil bỏ vào, rắc muối tiêu, chế dầu giấm, trộn chung hết cho đều, rồi dọn lên ăn.

Xa lách ăn theo Hồng - Mao

(*Salade Anglaise*)

Cũng luộc vài củ khoai tây, vài củ cải-rốt vài củ cải trắng (navet) luộc hết cho chín lột vỏ xắt mỏng ra từ khoanh; luộc thêm một mớ chừng 4,5 chực trái đậu non (haricots verts) một vốc hột đậu tươi và một vốc hột đậu lăn-tí (lentilles). Các thứ chín hết rồi, vớt bỏ trong chậu xa - lách, rắc muối tiêu và persil băm sẵn; lại bỏ vào vài muỗng sốt-ma-do-ne (sauce mayonnaise) chế dầu giấm, trộn chung hết cho đều, rồi dọn lên ăn.

Thịt bò buổi đi ăn xá-lách

(*Salade de bœuf bouilli*)

Luộc vài ba củ khoai tây với một cái trứng gà cho chín, rồi lột vỏ xắt ra từ khoanh mỏng mỏng, xắt một củ hành tây và ít tép tỏi rắc muối tiêu, persil băm nhỏ, gia thêm một chút bột cải (moutarde) chế dầu giấm trộn cho đều, rồi dọn lên ăn.

Món xa-lách nầy có người xắt rau cần tây (céleri) mà trộn thêm vô, có kẻ lại còn xắt hai ba trái cà tô mách chín đỏ, nặn cho sạch hột rồi trộn chung với các món kia mà ăn cũng ngon vậy.

∴

Những còn nhiều thứ nữa như mũi bò (pied de bœuf) cần bò con (pied de veau) cần heo (pied de porc) thịt đầu bò con (tête de veau) thịt đầu trừu (tête de mouton) lưỡi bò (langue de bœuf) v.. v ...

Mấy thứ nầy ăn xá-lách cũng ngon hết, song phải luộc trước cho mềm và xắt mỏng, rồi trộn cũng như trộn xá-lách buổi-đi vừa mới nói trên.

Tới đây thì cũng là đủ các cách trộn xá-lách rồi. Vậy để tuần sau chị sẽ bắt đầu chỉ lần các cách nấu thịt bò cho em.

Bây giờ chị lại chỉ cách làm mấm lóc theo kiểu mới cho em. Bấy lâu nay em vẫn từng nghe người Saigon và Cholon thường hay khen ngợi thứ mấm ở Châudoc lắm, ai ai cũng đều cho rằng mấm Châudoc ngon nhứt hơn mấm ở các tỉnh khác. Tuy vậy mặc dầu, chớ chị tưởng mấy bà bắt quả cũng là dùng thứ mấm thường xưa nay vậy thôi, chớ chưa ai dùng thứ mấm làm theo kiểu mới mà chị sẽ chỉ cho em dưới đây. Ấy cũng là một thứ mấm gia-truyền của trong vòng bà con nhà chị thường hay làm để dành mà ăn và đãi khách đó em.

Vậy hễ mỗi năm tới mùa cá rẻ, em cũng nên mua mà làm một vài khạp da bò để sẵn trong nhà thiệt qui làm em ă.

∴

Mấm lóc kiểu mới

Đánh nước muối Ba-thắt cho thiệt mặn để trong lu, cá lóc để sống thả đại vô nước muối ấy; để cho nó lăn lộn cho đến chết thì nó uống nước muối ấy đã thấm cả mình nó rồi, để ỷ như vậy vài giờ.

Rồi vớt ra đánh vảy và rửa từ con cho thiệt sạch. Muối Ba-thắt rang và đâm sẵn cho thiệt nhỏ, dồn vô họng từ con cho đầy bụng rồi sắp vào trong lu trong khạp để tự nhiên (đậy kín kẻo ruồi đẻ có giòi) độ chừng một tháng mới dở ra mà thính.

Cách thính mấm:

Gạo trắng rang cho vàng và tán cho nhỏ, mè, đậu-phộng, đậu nành, vị và đinh-hương các vị đều rang hết, rồi đâm cho nhỏ (gia một chút quế càng tốt) rồi trộn lộn hết các vị lại mà làm thính.

Rồi đó vớt cá ra từ con, phành miệng mỗi con nhét thính vào cho đầy trăng, rồi sắp vào khạp; mặt ong xen cho nó chìm một chút, rồi chế vào từ lớp cho vừa, nhận cho sát và làm vỉ gài xuống cho sát sao từ tế, lấy đá dằn lên, lấy nước của nó đó đổ lên trên cho ngập. Nếu nước it làm thì phải nấu thêm nước muối Ba-thắt, để cho thiệt ngập mà đổ lên cho thiệt ngập.

Đâu đó xong rồi, để vậy chừng một năm, dở ra ăn sống thiệt là ngon nhứt đa em à.

Nguyễn-thị Hồng-vân
Tânchâu

TRUYỆN NGẮN

của Phạm-hoàng-Sơn.

CON ĐƯỜNG HẠNH PHÚC

Nên để làm gương.

Chị Thề-Hà,

Em viết bức thư nầy gởi về cho chị, để bày tỏ những nỗi khổ tâm đã trải qua gần hai năm trường dài đăng đẳng, mà lắm phen em phải phong trần lận-lóc với số phận « đoạn-trường » và em cầu xin chị tha thứ cho em vì cảnh ngộ xui cho một cô gái ngây thơ, biết ý nghĩa với hai chữ « liêm-sỉ », mà phải ra thân là gái « giang-hồ ».

Đêm nay, ngoài vườn ánh trăng tha-thướt, tiếng gió vi-vút ri-rả, trong cảnh cây rẻ lá xào-xạt; tiếng trùng dế tỉ-tê dưới đám cỏ, hòa một khúc đờn déo-dắt nào-nùng như than thở, như oán trách em là người nhe tánh si tình, nên phải thành ra con người nhơ-nhuốt.

Những tiếng gọi xa xuôi của cuộc phồn-lăng, khiến cho em ngồi lau phấn lệ, lòng em sụt-sùi rung động, tưởng chừng đương sống lại giấc mộng xuân, đầy đầy sự lạc thú trong gia-đình của những năm xưa.....

Than ôi! Ngôi nhà cũ-kỹ của chúng ta, ở chỗ quê mùa rày bải, tuy nhà tranh vách lá, không phải các tia lầu son nhưng hàng ngày đo in tụ, trên đủ có cha nghiêm-nghị, dạy bảo đều phải sự quấy, mẹ hiền-từ kính nhẹn, nhiều lần chỉ vẽ các thứ bánh mứt cùng các món ăn, để sau nầy thành ra người nội trợ hoàn-toàn. kẻ bên thì có chị cùng em để an-ủi tấm lòng mà mỗi khi mỏi sầu từ đâu đem đến.....

Bây giờ em còn nhớ, lúc em tự quyết ra đi, em đi để tìm « con đường hạnh-phúc cái hạnh-phúc nhơ-nhớp lạc lầm, em thầm tự trách lấy em, sao không suy cùng xét cạn để bị người lừa dối gạt gẫm; thế cho nên em không được hưởng sự lạc-thú của một gia đình, hiệp-hòa đầm-ấm, cái vui ấy có một sự huyền bí uyên-thâm, hơn là sự lạc - thú nào-nhiệt nơi phồn-hoa đô-hội. Nay em mới hiểu được cái ý-nghĩa ấy thì quá muộn rồi.

Mấy hôm nay em đau nhiều, nằm yên một xó, rồi tỏa ân lương-tâm, đem cái lội lỗi của em mà xử một cách rất nghiêm khắc.

Đau đớn lắm chị ạ! Em rất đau đớn về xác thịt lẫn cả linh-thần, nên mới gượng dậy thấp ngọn đèn để viết thư thú thật cùng chị, như thế nỗi buồn hoa chàng vơi được ít nhiều.

Duyên, một chàng học-sanh tuổi trẻ, ở cách nhà ta độ 500 thước, chắc chị biết chàng ấy lắm; hồi em chưa xuất-giá, mỗi lần em đi chợ hoặc đi đâu về, thì chàng thường đón em, trót ao cầu khẩn em hửa cho chàng một câu ân ái.....Rồi chàng lại đem những sự hạnh phúc tốt đẹp, chàng dùng câu văn ru-hồn êm ấm để cám dỗ em, làm cho cái linh hồn ngây thơ yếu ớt, đã bị chàng lôi cuốn.

Rồi một hôm nọ chàng yêu cầu em đến mười giờ khuya, ra một chỗ hẹn, để cho chàng nói những điều của quan-hệ, vì chàng sắp đi xa để giúp việc cho một hãng cao-su ở Đất-đỏ.

Không biết vì thương chàng hay sao, nên em nhận lời ngay. Lúc kỳ hẹn là 10 giờ, thế mà mặt trời vừa chen lặng, thì chàng thơ thẩn qua lại trên đường cái ở cận nhà, em lấy làm ấy nầy hết sức. Em tự nghĩ: chắc kịp trước khi em khéo tu làm sao, mà hôm nay được một người học-sanh tuấn-tú con của một nhà thì lẻ chiều cố đến, vì em dư hiểu: nhà ta dân có hàn-hạnh gì mà được kể « thông gia » với một nhà cao trọng, em lấy làm tự-đắc lắm.

Đúng kỳ hẹn, em biết cha mẹ và chị đã ngủ, nên không ngần ngại, vội mở cửa sau ra đi đến chỗ hẹn rồi. Nhờ ánh trăng soi tỏ, em thấy rõ lắm, thấy chàng vội đi ngay lại.

Lúc ấy, chàng lấy làm sung-sướng, sung-sướng đến đổi phải sa nước mắt. Em biết rằng lúc sắp xa em, chàng đau đớn là ngần nào. Chàng nói gì thì nói, em vẫn lắm thinh. Chắc chị cũng dư hiểu lần đầu tiên, một cô gái ngây thơ dường chước một chàng thanh-niên tuổi trẻ. Em muốn yên ủi chàng nhưng bao nhiêu về sượng-sùng nó làm cho em thốt chẳng nên lời. Chàng chia tay ủ yếm mà hôn em một cái rất nồng nàn, lúc từ giã em. Vì cái ủ yếm, làm bởi vẻ (ngượng-nghịu, nên em khuyên chàng rằng: hãy yên tâm em không đổi dạ.

(*Còn nữa*)

Ai muốn dùng thuốc Tây mới, tốt hạng nhứt ?
Ai muốn có người bào-chế thiệt kỹ càng, các toa thuốc của các quan Đốc-Tơ ?

VẬY XIN MỜI QUÍ VỊ ĐẾN TẠI :

PHARMACIE FRANCO-ASIATIQUE
PHÁP-Á DƯỢC-PHÒNG
RUE DES MARINS, 219 -:- CHOLON

Tại đó sẽ có ông PHẠM-HỮU-HẠNH nhứt hạng Bào-chế-sư, tiếp rước qui vị một cách mau-mắn và vui-vẻ.

Thuốc mới và tốt nhứt-hạng, giá lại rẻ.

Qui vị ở Lục-Tỉnh gởi thơ đến mua thuốc, thì chúng tôi sẵn lòng thi hành, giá thuốc tính sụt mười phần lại không tính tiền cước-phí.

KHẮN ĐEN SUỐI-BƠN

ĐỨC QUẢN-HUY
(Quan)
Suối-Bơn
Bình-Nhâm
par
Lái-Thiêu

Tôi cần dương làm những kiểu khăn đen riêng tùy theo ý mỗi ông ; xin viết thơ nói rõ mấy lớp và lấy ni tôi sẽ làm y theo gởi lại, cách lãnh hóa giao ngân, sẽ phải tới chịu. Qui ông ở gần xin mời đến nhà trước xem mấy đơn sau đã bị lựa khăn cho vừa ý.

Bằng vải Nhiễu-gió ở trong bằng (tiếm đen), giá. . . . . 2$00
Bằng vải Nhiễu-gió ở trong bằng mền, giá. . . . . 2$00
Cẩm-nhung mình phần ở trong mền, giá . . . . . 1$40

Một phòng khám bịnh cho phụ-nữ

Chúng tôi lấy làm vui lòng mà hay rằng bà Lương-Y Tấn-Sĩ Henriette Bùi, tức là bà Trạng-Sư Vương-quang Nhường mới mở một phòng khám bịnh tại Biệt sở đường Testard số nhà 26 (nhà cũ của quan Chưởng-Khế Mathieu ở gần đường Barbet và Testard sau Trường Bổn-Quốc (Lycée Chasseloup Laubat) bà chuyên trị bịnh đàn-bà và thai sản.
Coi mạch thì sớm mai từ 10 giờ rưỡi đến 12 giờ, còn chiều thì từ 2 giờ rưỡi đến 5 giờ.
(Chúng tôi lấy làm mừng cho phụ-nữ ta từ đây sẽ được một bị Y-Khoa Tấn-Sĩ đàn-bà, để săn sóc cho lúc đau ốm hoặc chỉ bảo cho trong việc thai nghén.
Ai có gần Bà Đốc-tơ Henriette Bùi thì biết bà là người tánh tình rất ưa nữ bội thiệp. Bà sẽ đem các tánh tốt lẫy mà đối đãi với thân-chủ của Bà.

MUỐN BÁN

Một sở đất được 11.477 thước vuông tọa lạc tại Phú-Thọ, gần Trường Đua Ngựa mới) chỗ đông đảo vì có lò thuốc gà, sẽm mới có nhóm chợ).

Ai muốn mua xin do nơi 188, Avenue Maréchal Joffre CHOLON mà thương lượng. Giá rất rẻ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
CHOLON

Bổn đường xin cho thiên hạ hay từ nay, bổn đường dùng con TEM hình chữ giữa đây, in theo mỹ thuật tân thời hình nổi rất đẹp mà niêm ngoài bao 3 thứ

Bề mặt gọi "CẢN-CƠ-TÁN"
Bề trái "CẢN-CƠ-TÁN"
NHỊ THIÊN ĐƯỜNG
Thuốc "Cản Cơ-Tán"
2e Phát lãnh thưởng
3e Chủ-khách tán, thế cho thứ TEM cũ màu đỏ và vàng. Với thứ TEM mới nầy khó cho kẻ gian làm giả mạo đặng. Xin chư-vị thân chủ
Bề trái gọi "PHÁT-LÃNH-THƯỞNG"
Bề mặt gọi "PHÁT-LÃNH-THƯỞNG"

Hễ thấy thuốc kể trên có dán con TEM mới nầy thì chớ nghi ngại chi, vì đó mới thật là thuốc của NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG chế ra.

Giá lúa, gạo, bắp

Tại SAIGON, ngày 20 Décembre 1935

GẠO

Chưa kể tiền thuế, bao lấy luôn
Một tạ 60 ki-lô 700)

Gạo số 1 25 °/. tấm.... 2.40 tới 2.50
Gạo số 2 40 °/. tấm.... 2.30 tới 2.35
Gạo số 2 50 tới 55 °/. tấm 2.20 tới 2.25
Gạo lứt 5 °/. lúa ..... 2.05 tới 2.10
Tấm số 1 và số 2. ..... 1.70 tới 1.75
Tấm số 3..... 1.60 tới 1.65
Cám trang..... 1.00 tới 1.05
Cám lứt..... 0.85 tới 0.90

LÚA

(Chở đến nhà máy Cholon, bao lấy luôn — Mỗi tạ 68 li-ká

Lúa xay gạo thường hạng —
Lúa xay gạo số 1..... —
Lúa số 2 40 °/. Nhựt-bổ 1.65 tới 1.70
Lúa số 2 50 tới 55 °/. Java 1.60 tới 1.65
Lúa xấu ..... —

BẮP ĐỎ

Bán tại Cholon 100 ki-lô:
5.00 nominal

TIN TÀU TỚI

Ở Pháp lại

Le *Cap Varella* le 21 décembre à 10 h. avec 316 sacs postaux (C. R.)
L'*André Lebon* le 23 décembre (M.M.)
L'Angers le 1er janvier (M.M.)

Ở Bắc và Trung-kỳ về

Le *Yangtsé* le 28 décembre (M.M.)
Le *Claude Chappe* le 21 décembre à 9 h. (M.M.)
Le *d'Entrecasteaux* le 28 décembre (C.R.)

Ở Trung-hoa và Nhựt-bổn về

Le *Paul Doumer* le 3 janvier (M.M.)

Ở Singapore về

Le *G. G. Merlin* le 26 décembre (S.A.M.I). (via Poulo-Condore)

TIN TÀU ĐI

Qua Pháp

L'*Explorateur Grandidier* le 25 décembre à 4 h. (M.M.)
L'*Athos II* le 22 décembre à 11 h. (M.M.)
Le *Yangtsé* le 30 décembre (M.M.)
Le *d'Entrecasteaux* le 1er janvier (C.R.)

Ra Trung Bắc-kỳ

Le *Claude Chappe* le 26 décembre M.M.)
Le *Cap Varella* le 23 décembre au matin (C.R.)
L'*Angers* le 4 janvier (M.M.)

Qua Tàu và Nhựt-bổn

L'*André Lebon* le 24 décembre (M.M.)

Qua Singapore (via Poulo-Condore)

Le *G. G. Merlin* le 30 décembre (S.A.M.I.)

Reliure dorure cartonnage
NGUYỄN-PHÚ-HỮU
Đóng sách khéo
làm bộp giấy
In chữ vàng
120-121, rue Documart -:- SAIGON

CASINO DE SAIGON

HÁT TRONG BỐN ĐÊM
một tuồng đặt-biệt
Thứ sáu 20 tới thứ hai 23 Décembre
TERREUR A BORD
Ám-mạng bí-mật trên tàu biển

Từ thứ ba 24 Décembre
RAIMU TARTARIN DE TARASCON
« Anh-Hùng rơm »
cười nón ruột !...

CINÉMA DE JOUR

Hát tới thứ 28 Décembre
CYNARA
« L'IMPASSE »
một đ-ạn tình-nữ đáng coi
Bạn thanh-niên nam-nữ chớ bỏ qua !...

CASINO DE DAKAO

Thứ năm 19 tới Chúa-nhựt
CHANSONS DE PARIS
Georges THILL
Armagd BERNARD
Louisa de MORNAND
Phim ca hát vui vô cùng !...

HO LAO

Chớ nên thấy ho thường mà không lo điều trị, nếu để lâu sẽ thành ra ho lao.
Phải trị lập tức khi mới ban sơ bằng thuốc PULMOGENINE, ba, bốn lần mỗi ngày. Một muỗng canh với một chút nước trà, sẽ dứng hiệu nghiệm, đã trừ dứng ho và bổ phổi.
PULMOGENINE là một thứ thuốc trị bịnh ho rất thần hiệu. Nhiều người bịnh nào đã dùng thuốc PULMOGENINE rồi thì sẽ rõ sự hiệu nghiệm của nó.
PULMOGENINE VE LỚN GIÁ 1$50
Có bán khắp nhà thuốc tây.
Chủ trị : Pharmacie Centrale
J. MUS. 1884 201, Rue Catinat, Saigon.

CỨ MỖI NGÀY
lại uống
MỘT VIÊN THUỐC HƯỚN
CỦA ÔNG
Lương-y DEHAUT
uống trước khi đứng cơm,
thì CHẮC ĐẶNG KHỎE MẠNH LUÔN
NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU,
NẶNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT,
KHÔNG THU THỜI
BÁN TẠI: Nhà ông Lương-y DEHAUT, 167, Faubg St-Denis Paris, cùng khắp trong mấy tiệm thuốc.

RƯỢU BẠC-HÀ GET
PIPPERMINT
GET
rượu nầy uống đã mát mà vệ mất khẩu tiếng.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm
HỘI HIỆP BỔN NẶC DANH PHÁI
Dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông-Pháp
Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải)
và 8.000.000 phật lăng đã đóng tất cả
QUẢN-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP -:- SAIGON
số 26, đường Chaigneau
Chi-ngành ở tại Hanoi, số 58, Đại lộ Francis Garnier.
Chi-ngành ở Nam-Vang: số 94 đường Galliéni.

Muốn lập vốn — Muốn lập tư bổn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học
Thì hãy mua vé của hội VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM :
— Vé 1.000 đồng — mỗi tháng góp 8 đồng
— Vé 500 đồng — mỗi tháng góp 4 đồng
— Vé 250 đồng — mỗi tháng góp 2 đồng
Đặng dự vào : 1.— Cuộc xổ số hồi vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu.
2.— Cuộc chia 4/5 tiền lời của Hội, sau khi đóng đặng 2 năm.
NÊN LƯU Ý : Hội chỉ ăn dùng nhiều người chắc chắn và tử tế đặng làm quản-lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt.

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG
ĐƯỢC HƯỞNG ĐẶC ÂN CỦA CHÁNH-PHỦ LẬP RA NĂM 1875
Hội nặc danh vốn 120.000.000 quan
Vốn đóng tiền: 120.000.000 quan — HỘI QUÁN:
Vốn tăn trữ tới ngày 31-12-34: 96, Rd Rousmann
125.000.000 quan. — PARIS (VIIIe)
Chủ tịch Hội-đồng coi-quản: M. René THION DE LA CHAUME
Tổng Giám-đốc: M. PAUL BAUDOUIN
Tên đây thép tắt : INDOCHINE

CÁC CHI-NGÁNH VÀ ĐẠI-LÝ

TRUNG-HOA	ĐÔNG-PHÁP	CÁC XỨ KHÁC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	
HANKEOU	CANTHO	DJIBOUTI
	HAIPHONG	
HONGKONG	HANOI	NOUMÉA
	HUÉ	
PÉKIN	NAMDINH	PAPEETE
SHANGHAI	PNOMPENH	
TIENTSIN	QUINHON	PONDICHERY
	TOURANE	
YUNNANFOU	VINH	SINGAPORE

GIAO THIỆP KHẮP CÁC NƠI TRÊN THẾ-GIỚI
Làm đủ các công-việc ngân-hàng và buôn bán chác
CHI-NGÁNH Ở SAIGON -:- QUAI DERBELGIQUE
R. C. N° 1

CHO MƯỢN TỦ-SẮT

Cỡ các tủ-sắt tính mỗi phân	Thời hạn và giá tiền mướn			
	1 tháng	3 tháng	6 tháng	1 năm
Nhỏ 18 × 26 × 50	2$00	5$00	9$00	18$00
Trung 18 × 52 × 50	4.00	7.00	10.00	20.00
Lớn 38 × 52 × 50	7.50	10.50	15.00	30.00

PENSIONNAT HUỲNH-KHƯƠNG-NINH
Rue d'Arfeuille, Dakao-Saigon

Là một trường tư sáng tạo từ năm 1917.
Có dạy đủ các lớp từ lớp chót (Cours Enfantin) đến lớp đệ tứ niên (4e Année).
Trường có thầy chuyên môn, dạy giỏi, kỷ luật nghiêm.
Học-sinh học đặng mau tấn phát. Trong các khoa thi học-sinh của Bổn-trường đều đặng đậu nhiều. Tiền học phi tinh nhẹ.
Trường HUỲNH-KHƯƠNG-NINH là trường đáng cho cha mẹ học-sinh tín cậy.
Nay kính,
HUỲNH-KHƯƠNG-NINH.

TIỂU-THUYẾT — 21-12-35 — Số : 189

花笺

Cảnh-hoa-duyên

Dịch-giả : *Trần-trọng-Hạp*

Hồi thứ ba mươi lăm
Gặp Thủy-quái ở Quản-tử-quốc, Thầy Sơn-tinh tại Trượng-phu-bang.

(Tiếp theo)

Ông cầm tay một cái phất trần (phất bụi bặm) bằng đuôi con nai, chỉ xuống dòng nước biển một cái, dòng nước liền chia ra hai phía, có đường thông xuống đáy biển thiệt sâu, Đạo-nhơn xuống đáy biển chừ lâu, bắt được Nghiệt-long dem lên chỗ bờ biển, Đạo-nhơn phán hỏi Ngiệt-long rằng: Nghiệt-súc kia... mầy phạm tội ở Thiên-đình, bị đày xuống khổ-hải thế, mà mầy không biết tu thân để chuộc tội, nay lại làm sự trái phép là đạo lý gì? Nghiệt-long cúi đầu dưới đất mà bẩm lại rằng: Tiểu-long từ lúc bị đày ở khổ-hải tới giờ, chưa giám làm sự gì trái phép bết thảy, bữa trước đây, trên bờ biển có mùi dị-hương ngào ngạt, ở dưới đáy biển ngửe thấu mũi thơm, theo lời Đại-bạn (con ngao lớn) thuật lại với Tiểu-long, mới biết mùi thơm ái-nữ của Đường-đại-tiên, Đại-bạn lại phỉnh gạt Tiểu-long mà nói rằng: Thiếu-nữ của Đường-đại-tiên là Bách-hoa-hòa-thần, vẫn là một nàng Tiên-nữ, nếu bắt được nàng kia làm vợ, thời vợ chồng sống mãi không già, Tiểu-long nghe lời Đại-bạn mà lầm, cho nên bắt Thiếu-nữ của Đường-đại-tiên xuống biển, chẳng ngờ Thiếu-nữ kia uống nước biển rồi hôn mê bất tỉnh, dường như người đã chết rồi, Tiểu-long lật đật tới cảnh núi Bồng-lai, thỉnh-cầu Bách-thảo-tiên-cô cứu mạng, Tiên-cô ban cấp cho Tiểu-long một nhánh «tiên-thảo» đặng cứu mạng cho Thiếu-nữ của Đường-đại-tiên, Tiểu-long tiếp lấy tiên-thảo đem về, vừa bị Động-chủ (Đạo-nhơn mặt vàng) nã trốc, hiện có nhánh tiên-thảo trong tay làm chứng cớ, chớ không phải Tiểu-long dám nói bậy đặt như thế kia, theo lời Nghiệt-long khẩu cung, Đạo-nhơn mặt vàng chưa phân lại sao hết, kế Đạo-nhơn mặt đen phán hỏi Ác-bạn rằng: mầy tu hành đã lâu năm rồi, cớ sao lại cương lòng hiểm ác, sở dĩ mầy báo hại Thiếu-nữ của Đường-đại-tiên như vậy, mầy phải nói sự thiệt mà nghe? Ác-bạn lấy sự thiệt khẩu cung rằng: sở dĩ Tiểu-bạn báo hại Thiếu-nữ của Đường-đại-tiên, (Đường-ngao) chẳng phải là vô cớ, năm trước, Đường-đại-tiên cứu mạng cho Liêm-hiếu-nữ, (Liêm-cầm-phong) Liêm-hiếu-nữ giết trẻ con của Tiểu-bạn, lấy cục ngọc «minh-châu» hiến cho Đường-đại-tiên, sở dĩ Liêm-hiếu-nữ hiến cục ngọc nầy, để báo ân Đường-đại-tiên cứu mạng, tuy trẻ con của Tiểu-bạn bị giết về tay Liêm-hiếu-nữ, căn do tự Đường-đại-tiên mà ra, nếu Đường-đại-tiên không cứu mạng cho hiếu-nữ bọ Tiêm, thì trẻ con của Tiểu-bạn không đến nỗi bị giết như vậy, (Liêm-cầm-phong giết con ngao con, đặng lấy cục ngọc minh-châu) đối với Đường-đại-tiên là người thù oán, lẽ nào Tiểu-bạn không kiếm kế báo thù, nay Tiểu-bạn bày kế cho Nghiệt-long bắt Đường-thiếu-nữ đi, là báo thù Đường-đại-tiên giết trẻ con của Tiểu-bạn vậy, bấy nhiêu lời xưng ngay thủ thiệt, xin Động-chủ thẩm xét cho Tiểu-bạn được nhờ, Đạo-nhơn mặt đen hết lên một tiếng mà nói rằng: Ác-bạn kia... trẻ con mầy ham ăn giống thủy-tộc, tàn hại sanh mạng rất nhiều, tội ác của trẻ con mầy thâu đến Thiên-đình, bị pháp-tào kết án xử tử.

(Còn nữa).

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Gérant-Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-CHUẨN,
42, Rue Lucien Hesnard. — SAIGON
TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỢI

Khi qui-khách mua Trà tàu nắt xin nhìn kỹ hiệu **Nghi-Bôi-Nhâm** có nhản xe tân.

Sở lúa gạo Đông-pháp

MÙA LÚA 1935-1936

Gặt lúa kỳ lường

Tiếp theo tờ châu-tri vừa rồi, tôi xin bàn lại rõ ràng cái vấn đề hườn sự dập lúa lại it ra hai tuần lễ sau khi cắt, và bó lại từng bó tử tế.

Thực hành theo cách nầy thì tiện lợi cho hộ: lúa có thể chín tuần một it nữa và khỏi lần lần không bị nắng áp quá. Ta cần nên biết cách chất bó lúa cách nào cho gié và hột lúa đừng dang ra nắng và mưa chút nào.

Tùy theo hoàn-cảnh, người ta có thể hoặc là chất thành ngố (moyettes) hay là thành cả-lang (meule). Khi nào ruộng khô không sợ hại về nước ngập, gió lớn, có thể để lúa ngoài đồng được thì nên chất ngố. Nếu vì hoàn cảnh bất hợp ta nên đem lúa nơi cao ráo chất thành cả-lang.

Một ngố lúa có nhiều bó chất dựng đứng dầu gié lên trên đụm lại, chơn dang ra một cách xa nhau một it (3 tắt thì vừa). Cũng có thể chất 4 bó đứng hình chữ thập, hay là năm bó (một bó đứng vào trung ương)

Khi nào lúa cao giang thì có thể chất ngố được chín mười bó lúa. Phải dụm cái đầu bó lúa lại cho khít khao rồi lấy một bó hay là vải ba bó khác liệu ngược lại cho gié lúa lộn xuống dưới theo như hình trên đây để nằm sát lên trên cái đầu bó lúa vừa dụm lại đó, còn rơm thì lúa ra bên ngoài cho đều, như lợp một lớp rơm đề che phủ các gié lúa bên trong cũng như một cái áo mưa che cho khỏi ướt.

Cần phải cho thoán khí ở chung quanh các bó lúa dụm dựng đứng.

Các ngố lúa để phơi khô như vậy độ vài ba ngày thì có thể gom lại mà chất cả-lang. Nên để ý rằng nếu ruộng ta dơ mà ẩm có thì các ngố lúa cần phải phơi lâu lâu vì trong rơm lần lộn nhiều cỏ.

Cả-lang lúa thì có nhiều kiểu. Nhưng cách nào cũng nên nhớ đều cần thiết nầy:

1.— Bỏ lúa chẳng nên để liền với mặt đất; nên chất một lớp chà cây hay là một lớp rơm ở dưới rồi chất cả-lang lúa lên trên cho khỏi bị ẩm.

2.— Các bó lúa nên chất dầu gốc cộng lúa ra bên ngoài cả lang.

3.— Đầu gié lúa đều phải để vào bên trong, tránh khỏi nắng mưa.

4.— Trên nóc cả lang thì phải lợp một lớp bằng những bó lộn ngược như áo che mưa y như đã làm trên các ngố lúa.

Muốn cho cả lang đứng vững vàng nên chồi bằng ít cây sào.

Làm cho hột lúa được chín thêm, sau khi gặt và phơi khô theo cách trên đây thì được lợi : hột gạo sẽ trở nên tốt, trong t ể chà mạ it gãy ; hột lúa gặt và phơi theo cách đơn sơ chả ra gạo gẫy đến 30 phần trăm (30 %)

Nếu gặt và phơi theo cách vừa nói trên đây thì chỉ còn có mười phần trăm (10·1.) gạo nát.

Hột lúa được sàng sóc một cách về vang trước khi đập như nói trên đây thì nhẹ bớt phơi phỏng thêm sau khi đập để lâu trong vựa không hư hao và cái nạn hột gạo vàng vì tại ẩm, lâm mất giá, sẽ bớt đi nhiều.

Về cách đập lúa, tôi không bàn cải làm gì, vì la tùy theo mỗi nơi và tùy hoàn cảnh làm cách nào tiện lợi thì được : hoặc đập bằng cặp trên một tấm váng hoặc đập bằng bỏ, đập bằng máy đập, hay là chất bả rồi đập bằng trâu bò ngoài sân.

Dầu dùng cách nào nên nhớ đều cần nhứt : ấy là đường làm lấm đất dợ hột lúa.

Chớ dừng lầm tưởng rằng có thể bán bùn đất lẫn lộn theo lúa được, vì người mua lúa sẽ thấy rõ và bắt buộc ta sục giá bớt xuống một cách nặng nề.

S. L. G. P. D.

Một vài nguyên nhơn có thể đưa chị em vào vòng tự tử

(Tiếp theo trong nhứt)

Đạo đức cũ

Đạo đức, đạo đức ! Bao nhiêu cái danh từ rất tốt : Hiếu đễ, trung-tín, lễ-nghĩa, liêm sỉ, hợp thành một cái nền đạo đức chung cả phe nam nữ trong xã nội. Nếu chị em nhịu khó đó xét thì chị em sẽ thấy rõ cái phạm vi đạo đức của phụ nữ rất chật hẹp. Chật hẹp cho đến đỗi chị em phải hỏ hào giải cho được nghe.

Nam quyền thịnh hành chừng nào thì bạn viễn khẩn càng phải chịu khuất phục dưới cái oai lực của đàn ông chừng nấy. Tập quen cái sự không công bằng ấy mà gầy thành một cái phong tục ở Nam tôn nữ ti. Tôn trọng đàn ông, đề nén đàn bà bằng cái : Đàn ông là bóng tùng quân, chồng làm vua vợ làm tôi. Đàn bà có đạo tam tòng có nghĩa thật xuất. Hạng đàn ông đối với đàn bà quá nghiêm khắc nên mới bày ra những câu ca dao « Gái có chồng như mang gông vào cổ ». Gái có mười hai bến nước trong nhờ, dục phải chịu, v... v... Ấy là những câu đề buộc chị em phải chịu ảnh hưởng của cái thuyết xấu nó đàm mà những đều bất công mà làm lần lộn vào cái nền đạo đức để cho chị em phải lìn lâm. Cái ảnh hưởng xấu ấy có nhiều khi chị em lâm tưởng mà phải nguy đến tánh mạng mà trên xã hội nầy chúng ta thường nghe những bài báo mạng hay là thường diễn lâm tuồng tự tử đáng thương. Ngó lại cái nền đạo đức xưa đối với nay thì nó lâm cho ngăn trở bước đường tiến thủ của bạn yếm khăn vì có nhiều chị em không chịu được phải hủy mình. Đạo đức là một cái hay, cái tốt mà bao nhiêu học thuyết xấu nó lại lần vào những cái không đúng với sự giáo hóa rồi người ta đua nhau nhận lâm, rồi cùng theo cái đạo đức ấy.

Ngày nay đã vì cái chế độ phá sản chị em phải bước ra khỏi góc buồng xó bếp, thì cái phạm vi chật hẹp chị em hãy mở tung ra mà giải thoát chớ nên vì những cái phạm vi phiền ấy mà bỏ mất cả thì đáng tiếc lắm.

Môn giáo-huấn

Phàm con người thiếu học thường sanh ra nhiều chứng lâm cho mình phải buồn bã. Mình không biết lâm việc gì cho khỏi lầm lạc. Một người phụ-nữ đầu thời-kỳ nào đó mà không chăm nom, không có công việc gì cho đích đáng, bận vông thì người ấy không bao giờ có cái tánh tình thích việc, có cái quan niệm về công việc của mình lâm. Việc gì không đáng để lại hồi ra bực tức buồn bã chán chê, việc gì nên chủ ý thì hóa ra chán nản một nhọc không quang tâm đến. Lòng khuynh hướng về sự thích lạc của buổi xuân xanh nó nồng nàn, mánh lực lâm mà phụ-nữ vì có tánh nhẹ dạ nếu ai cứ tìm cách ngon ngọt mà dụ dỗ, lời lẽ êm đi thì phương sợ sự ấy đặt không sự đã hèn hay ngụy hiểm cũng

VỤ BỔ MÁU TẠI THUDUC

Tên Giai xách búa chém tên Giá trọng thương

Tên Giai và Giá, đồng là dân Việt-nam đồng ở một khoảnh đất, chỉ khác nhau có một chữ với một dệu sắc mà sao lại thù hèm nhau đữ dội.

Đêm 19 Décembre lối 7 giờ tối, tên Giá đang ngồi nói chuyện trong tiệm hớt tóc của ba Chức thì gặp tên Giai.

Giá với Giai trước kia có làm công cho tiệm nem hiệu « Chánh-nguyệt-Quang » đến nay Giá cũng còn làm ở đó.

Hai người bất-xua nhau rồi Giai lận lưng rút cái búa nhỏ ra bổ vào đầu Giá một búa bể trán, một búa lăng, màn tan máu phun ra có giọt.

Giá té, Giai trở xông lại đập trên đầu vài cái rồi mới chạy trốn.

Giá la làng la ôi, Linh cảnh sát chạy đến cho chở Giá vào nhà thương Thủ-dức băng bó rồi chở đến nhà thương Giadịnh.

Nhà chức trách còn làm ăng-kết vụ nầy, chưa biện lạ là Giá khai không có xích mích với Giai hết.

Mất con

Anh Đoàn-văn-Kiền ở Nhà-Bè có đến hốt Giadinh thưa rằng ngày 17 Décembre rồi anh có đến đón con là Đoàn-văn-Đề 16 tuổi qua Khánh-hội coi tàu.

Trong lúc chen lấn đứa nhỏ lạc mất.

Tin trong nước

(Tiếp theo trương nhứt)

BENTRE

NỖI KHỔ CỦA NHỮNG NGƯỜI ĐI LÀM MƯỚN BỊ MỰA GIỌC ĐƯỜNG

Năm nay trời mưa muộn hơn các năm, những người đi làm lúa mướn mệt dưới rất nên cực khổ.

Năm nào cũng vậy ; đèn cũ tháng mười tháng mười một thì thấy những người lao động ở các tỉnh trên như Vĩnh-long, Bến-tre, Gò-công, Mỹ-tho, v. v. xuống mấy tỉnh Cà-mau, Soc-trang, Bạc-liêu làm mướn kiếm lúa về ăn. Năm nay thấy người đi làm mướn nhiều hơn các năm, mà năm nay trời lại mưa muộn không dứt. lúc nầy là qua tháng mười một rồi. mà vẫn còn mưa tầm tã như lúc tháng tám tháng bảy. Những người đi làm mướn bị mưa ướt áo, ghe xuống nào có mui còn khá, còn chiếc nào không mui xem rất thê thảm, xuống ghe thì nhỏ mà chiết nào cũng khăm mèm, nào người lớn nào con nít ngồi chen nhau chật nứt, bị giông mưa sông cái Trà ôn, sông cái cái-côn sông gió ầm ầm không ngớt, xuống ghe lâm mướn trôn sông giỏi mưa giông tấp nập theo cù-lao-mây coi lợi ngoi lới ngột, người lớn lạnh xanh môi, con nít rung bầy bầy, đường đi bị hai cái sông cái lớn trở ngại xuống ghe nào cũng khăm mưa gió lại không chừng, nếu ai đi công thì thường phải bị chiêm. Thật là ; trời chẳng chiều người, kẻ làm mướn người người sa nước mắt,

Tr-Đ-M.

BACLIEU

XE HƠI ĐỤNG NHAU

Hồi 2 giờ rưỡi chiều ngày 17 Décembre, tại Thạnh-trị có hai chiếc xe hơi đụng nhau dữ dội.

Nguyên ông chủ sự sở Boan Cânthơ cầm bánh chiếc xe hơi Peugeot 601 C. K. 139 chạy xuống Bacliêu.

Khi đến làng Thạnh-trị chỗ cây số 264 thì qua một một chiếc xe hơi khác nên chạy sát qua bên trái.

Thình lình gặp chiếc xe đò của Là-thị-Năm số C. 5.156 chạy tới đi ten sớp-pơ Mai cầm tay bánh.

Hai chiếc xe hơi đụng nhau dữ dội, xe C. 5.156 bị hư hao nhiều kiện trước bể nát, một cái đèn trước và 2 cái vè hư còn chiếc xe Peugeot thì hư một cái đèn, lủng thùng nước và cây cảng trước đẹo ngoe

Sớp phơ Mai và người bộ hành thị Lý bị trầy mình dập mỏi, tên Phương lơ xe ngồi bàn trước đập ngực vào xe ehết giật.

Ông Cò Soctrang hay tin đến nơi làm biên bản.

CHÁNH-PHỦ ĐÔNG-PHÁP

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG PHÁP

CUỘC PHÁT HÀNH THỨ NHỨT
PHẦN THỨ NHỨT

XỔ TẠI SAIGON NGÀY 22 JANVIER 1936
(Trước Tết Nguyên-Đán 2 ngày)

BẢN KÊ CÁC SỐ TRÚNG

1 số trúng	60.000 $
1 số trúng	20.000
1 số trúng	10.000
6 số trúng	5.000
12 số trúng	1.000
40 số trúng	400
120 số trúng	80
600 số trúng	40
6.000 số trúng	20

Mua 100 vé chỉ phải trả 88 $ 00

Một dịp làm giàu hiếm có !
Chớ nên bỏ qua !

Tin vắn

Trong thời đợi xây, cái chi càng mới mẻ hết, báo quán hết ở trên mặt đất, rồi bây giờ ở nửa lừng trời.

Như người Nga, họ có đặt một báo quán trên chiếc máy bay « Không-lộ » của họ đã bị rớt xuống đất tan nát hôm mấy tháng trước.

Bên phiên một tờ báo ở xứ Michigan bên Mỹ, bộ biên tập làm việc việc bài trên một chiếc máy bay.

Chiếc máy bay ấy chở được 4 người, bay mau mỗi giờ được 320 cây số. Trên máy bay có 3 cái máy chụp hình, máy vô tuyến-điện.

Elixir jouvence chan's.— Chuyên-trị những chứng bịnh sự châu-lưu huyết mạch.

Vin chan's.— Rượu-thuốc đại bổ-dưỡng thần-thể con người rất hiệu-nghiệm.

Onguent chan's. — Thuốc-dán chuyên-trị các thứ bịnh ghẻ ngoài da.

Solution n° 61.276.— Thuốc thoa, rửa, xức ghẻ ngoài da rất công-hiệu.

Bên Âu-châu, người ta có thử làm ra một bản đồ cho biết trong một đời người, người ta phản ra làm những chuyện gì.

Một đời người 70 năm thì có 23 năm đi ngủ, 6 năm đi ăn, 3 năm đi học, 2 năm đi tắm rửa, 13 năm đi nói chuyện khảo.

Mười ba năm ấy lại chia ra 6 năm nói chuyện trong lúc làm việc, 2 năm nói về lúc ăn, 5 năm nói về chuyện khi gặp dịp.

Mười ba năm đi nói chuyện ấy, đàn-ông, đàn-bà chỉ có xê-xít nhau một chút ít mà thôi,

Còn tính theo phụ-nữ xứ mình số thì giờ của họ đi ngồi-lê đôi-mách có đến gần nửa đời người nghĩa là 85 năm.

Thà thuốc tắt, Pháp-Á-dược-phòng (*Pharmacie Franco-Asiatique*) ở đường Tây-binh, Chợlớn của ông Phạm-hữu-Hạnh ông giàu lòng nhơn-từ lắm biết thương kẻ nghèo đau ốm. Ai ai cũng nên tới đó hỏi thuốc men !

Bà Thống-đốc Pagès sẽ tiếp rước khách, ngày thứ sáu 27 décembre 1935, và ngày 3 Janvier 1936, từ 5 giờ đến bảy giờ.

Bịnh nhi-đồng là một thứ bịnh rất đỗi hệ chứng các nhà thuốc nhi-thiên-đường, danh tiếng lẫy lừng, ai ai cũng đều có thí nghiệm rồi, và cũng đều công nhận cho đâu ấy là hay nhứt hơn các thứ đâu khác rẻ nhiều.

Vậy thì anh em chị em còn đi tìm thứ đâu nào khác mà làm chi cho nhọc.

Nhà thuốc Nhị-thiên-Đường lại mới chế ra một thứ Phật-linh-tán, kêu là dầu cù là, lại càng hay hơn nữa ; đi đường bề thuốc trong mình gọi lâm, vì cái hộp nhỏ mà đẹp lắm.

Coi chừng kẻo mắc tay gian hàng

Ba mươi mấy năm nay, còn ai không biết tiếng Nhị thiên-Đường Chợlớn, là một nhà thuốc có thinh danh lớn ở cõi Á đông nầy.

Những thuốc của Nhị-thiên-Đường chế ra, đều là toàn hảo. Ai người bịnh dùng đến thấy cũng đều đáo hồi xuân.

Hay nhứt là đâu Nhị-thiên-Đường, đã từng trị lành bá bịnh, cứu sống mạng người vô số. Cho nên khắp trong thiên hạ đều mua nó đi sắm trong nhà, hoặc đem theo mình mà phòng hộ lấy thân.

Những kẻ gia tâm, dục đề tư lợi, thấy vậy mới làm giả mạo thứ dầu nầy mà gạt gẫm người mua. Bởi nhiều dầu bị nhà thuốc Nhị-thiên-Đường tới tra trước tòa, đều bị pháp luật xử trị rất nghiêm.

Lại trong khoản 3 năm nay, Nhị-thiên-Đường có bày ra thứ « Biện-chánh kiện » (prospectus) kiểu mới, làm cho mấy hộm gian hàng đã có tay, không thể làm dầu Nhị-thiên-Đường giả mạo được. Khắp đó mới bớt cái mối hại « mua lầm dầu Nhị-thiên-Đường giả.

Gần đây, có một bọn vì cùng đường vô lộ trong chốn thương trường bởi lâm tánh chứng gian hùng có tiếng, nên miệng nói chẳng ai nghe, cách hành động chẳng ai tin dặng.

Không thể nào ra mặt làm ăn, nên chúng tin làm giả mạo dầu Nhị thiên-đường mà bán, đặng sống cho qua ngày. Sống, bởi những cớ mà bổn đường đã kể trên kia, nên chu-gia cũng có hơi ghé mình mà không dám.

Lại xoay đời phương pháp khác, là bảo chế một thứ dầu, nhản, màu giống tương tợ như Nhị-thiên-đâu, đặt cho một cái tên làm người ta dễ ý. Chúng nó sai đông đảo đi rảo mà rao, nhứt là mấy cái bến xe đò mà hô hào rằng :

« Chúng nó có làm công cho nhà thuốc nhị-thiên-đường. Dầu Nhị-thiên-đường tự tay chúng nó bào chế ra, mà nhà thuốc riêng một mình nó bán vậy. Lại đưa cho người mua một vé dầu Nhị-thiên-đường và một vé dầu của chúng nó mà bảo xức thử, nếu không thấy dầu Nhị thiên-đường thì không lấy tiền ».

Tuồi hỏi chư vị, còn ai là người không làm cái cách gian xảo của chúng nó.

Vậy xin chư vị để tâm suy xét thì biết được ngay.

Chúng tôi xin vạch mặt nạ của quân gian hùng ấy cho lục chàu chư vị thấy.

Chúng nó mua dầu Nhị-thiên-đường về, một ve thì để nguyên (*Pharmacie Franco-Asiatique*) ở đường Tây-binh, Chợlớn của ông Phạm-hữu-Hạnh ông giàu lòng nhơn-từ lắm biết thương kẻ nghèo đau ốm. Ai ai cũng nên tới đó hỏi thuốc men ! chúng đi bán nó đưa cho chư vị thử. Hai ve tuy là nhản hiệu khác nhau. Mà trong dựng chỉ có một thứ dầu Nhị-thiên-đường, thì chẳng trách chi chư vị lâm chúng nó. Dầu cho thần cũng không hay mà qui-quyệt chẳng biết.

Còn ai là không tường cho chúng nó nói thiệt.

Vậy hèm nay, chúng tôi là Nhị-thiên-đường xin công bố lên mặt báo cho lục châu chư tôn tường lâm, mà đề phòng quân gian hùng ấy. Và lại, dầu Nhị thiên-đường bảo chế tại Quảng-đông tỉnh thành gởi qua đây mới vô ve, dán nhản Chợ chẳng phải là bào chế ở đây. Lại cũng không có người bạn nào của bổn đường làm như vậy cả.

Lời bố cáo nầy đáng lẽm, thì bổn đường sẽ cho người mật thám chúng nó. Nếu cách hành động của quân gian đó mà còn như vậy nữa bổn đường sẽ gởi mặt ng chúng nó ra cho công chúng biết, và sẽ tới chúng nó ra trước tòa.

kính cáo cùng qui vị thân chủ :

Gần đây các bạn tôi cho hay rằng : Lúc trước tôi vì việc nhà, thường vắn mặt tại phòng khán bịnh của tôi, nên nhiều người tưởng lầm rằng tôi đi linh hay là đi Tây rồi, lâm cho mấy vị ở xa nghi ngờ không chắc mà đến.

Vậy nên tôi có mấy lời kính cáo cùng qui vị hay rằng hiện nay tôi vẫn chuyên lo khán bịnh tại nhà thương riêng của tôi (N° 1 Rue Trần-thanh-Cân) tôi sửa sang lại phòng dưỡng bịnh và phòng sanh, đủ hết các thứ cần dùng cho người bịnh nằm phòng sạch sẽ khoản khoát đủ vệ sinh.

Và tôi mở thêm phòng riêng đề trị bịnh con mắt tại số 17 đo đồng ! trương-ty LÊ-VĂN-HOẠCH coi quản.

ĐÔNG-NGOC-DIÊU
1, Rue Trần thanh-Cân (Cânthơ)
Khán bịnh bộ sanh

LÊ-VĂN-HOẠCH
17, Rue Trần thanh-Cân
Chuyên trị con mắt